

۱۱ روز تا بازی های جام ملت های آسیا

شاگردان مانولوپولوس مقابل کره جنوبی حرفی برای گفتن نداشتند

سقوط آسمانخراش ها در ناگویا

فردا ایران برای برنز باید به مصاف چین برود

چند نام تازه، چند غیبت معنادار؛ اولین تصویر تیم ملی پس از جام جهانی

دگردیسی تدریجی یوزها

بهترین ورژن خدا بنده لو پشت درهای تیم ملی
مصدومیت مشکوک
کاپیتان های پرسپولیس

مصدوم به جام جهانی می رود، بازی می کند، حذف می شود

معمای عجیب چشمی

قلعه نویی برای خط حمله چشم به لژیونرها دوخته است

دوباره زوج طلایی سردار و طارمی

حاج صفی در آستانه ثبت رکوردی تاریخی

وقتی رکورد، معیار شایستگی نیست

فتح الله زاده: ۸ بازی در ۳۰ روز
یعنی برنامه ریزی نادرست

با نگاه رنگی، جام را به
استقلال نمی دهند

از استقلال و الشمال تا العین
فجر و خیبر

نکونام و تراکتور
در تونل وحشت

ورزشگاه های ایران
چگونه فرسوده می شوند؟

فراموشی

بعد از قیچی روبان

رحیمیان: چمن؛ ویتترین فراموش شده ورزشگاه ها

امروز افتتاحیه رسمی
بازی های آسیایی ۲۰۲۶

از دل جنگ برای مدال

ورود بیش از ۵۰ ورزشکار ایرانی به ژاپن

سرمقاله

شگفتانهای در کار نبود

مجید سلطانی
خبرنگار

فهرست تیم ملی برای پنجره پیش روی فساد روی میانه مهر
اعلام شد.

انتظار عمومی برای فهرست تیم ملی در جام جهانی برآورده نشد
و تیم ملی با مجموعه ای از بازیکنان باتجربه راهی مکزیک شد.
تیم ملی که از جام جهانی برگشت، تا هفته ها بحث بر سر این
بود که آیا تیم ملی برای جام ملت های پیش رو، جوان می شود؟ و
پرسش مهم تر: کادر فنی که از فرصت ۳ ساله برای جوان کردن تیم
ملی استفاده نکرد، آیا در ماه های اندک باقیمانده تا جام ملت ها،
تیم را جوان می کند؟

اولین فهرست تیم ملی پس از جام جهانی می توانست به بسیاری
از پرسش ها پاسخ دهد.

فهرست اعلام شد و هیچ شگفتانهای در کار نبود. جوان های
تیم ملی، بازیکنانی هستند که می شناختیم: سامان فلاح
۲۵ ساله، میلاد سورگی و آریا یوسفی ۲۴ ساله، مهدی زارع ۲۳ ساله
و امیرحسین محمودی ۲۰ ساله.

باقی بازیکنان، همان هایی هستند که می دانیم و می دانید. چند
بازکن مسن خط خوردند؛ اما نه به دلیل سن بالا بلکه به دلیل
مصدومیت.

فدراسیون برای جام ملت ها به کادر فنی اعتماد کرده و جامعه
فوتبال هم راهی جز پذیرش انتخاب فدراسیون ندارد.

امید اهالی فوتبال این است که کادر فنی تا جام ملت ها که قرار
است دی و بهمن امسال در عربستان برگزار شود، تصمیم های
کم اشتباه و درست بگیرد. نکته اساسی در مورد جام ملت های
سال آینده میلادی، برگزاری آن در کشوری است که همه می دانیم
در جنگ اخیر چه مواضعی علیه کشور عزیزمان داشته و همین
یک مورد، کار را برای تیم ملی در آن جام سخت می کند. نمایش
دلنشین استقلال در لیک نخبگان آسیا، نشان داد می شود با
بازیکنان جوان ایرانی، کارهای بزرگ کرد. امیدواریم تیم ملی با
فهرست و بازیکنانی به عربستان برود که بهترین های این فوتبال
هستند. آرزوی همه ما کسب بهترین نتایج برای تیم ملی است.

سوژه

اللهیار و حسین نژاد

سورپرایز فهرست لژیونرها؟

در حالی که احتمال بازگشت سردار آزمون به تیم ملی بیشتر شده، به نظر می‌رسد که در این اردو شاهد تغییراتی در فهرست نفرات تیم ملی باشیم و بازیکنانی که در جام جهانی ۲۰۲۶ حاضر نبودند، غافل‌گیری‌های امیر قلعه‌نویی در لیست لژیونرها باشند. بهترین عملکرد را در بین لژیونرهایی که در جام جهانی حاضر نبودند، اللهیار صیادمنش در لیگ لهستان و با لباس تیم لخ‌پوزنان داشت و به نظر می‌توان گفت که این بازیکن، با توجه به تغییرات در خط حمله تیم ملی و غیبت مغاللو و علیپور، می‌تواند یکی از گزینه‌های اصلی بازگشت به لیست تیم ملی باشد. علاوه بر صیادمنش، گزینه‌های دیگر حضور در خط حمله تیم ملی، دنیس اکرت و شهاب زاهدی هستند. اکرت فصل را نسبتاً قابل‌قبول آغاز کرده و شاید پس از حضور در جام جهانی، این بار فرصت بیشتری برای بازی در تیم ملی داشته باشد. شهاب زاهدی نیز در جوهور درالتنظیم عملکرد خوبی از خود نشان داده اما شاید کیفیت لیگ مالزی، یکی از دلایلی باشد که او را در لیست تیم ملی نینینیم.

در بین سایر لژیونرها، چهره‌هایی چون سامان قدوس، مهدی قایدی، سعید عزت‌اللهی و محمد قربانی، طبیعتاً شانس بالایی برای حضور در فهرست ملی‌پوشان ایران دارند اما شاید محمد جواد حسین‌نژاد، یکی دیگر از بازیکنانی باشد که قلعه‌نویی می‌تواند روی آن در ادامه راه حساب باز کند. او در این فصل شروع درخشانی نداشته اما عملکرد کلی این بازیکنان بااستعداد و کیفیت او و همچنین غیبت وی در فهرست نهایی تیم امید برای بازی‌های ۲۰۲۶ ناگویا، شاید یکی از دلایل حضور وی در فهرست تیم ملی برای ادامه راه باشد. نکته‌ای که بسیاری از هواداران تیم ملی نیز منتظر آن هستند این است که آیا بار دیگر در بین لژیونرها، شاهد حضور علیرضا جهانبخش خواهیم بود یا خیر. بازیکنی که نسبت به فصل گذشته، در لیگ و باشگاه معتبرتری بازی می‌کند اما تاکنون نتوانسته در این فصل عملکرد ویژه‌ای از خود در لباس اکسلسیور نشان دهد. علی نعمتی نیز یکی دیگر از بازیکنان لژیونر است که باید منتظر اعلام نام او از سوی فدراسیون فوتبال باشیم.

چه کسی «آنالیز عمودی» را انجام داد؟

مستولان کادرفنی تیم ملی ادعا کرده‌اند که در دعوت از بازیکنان، از سیستم vertical player analysis یا همان آنالیز عمودی بازیکنان استفاده کرده‌اند. آنالیزی که به جای ارزیابی عمومی یک مسابقه، روی ارزیابی عملکرد یک بازیکن در طول یک مسابقه تمرکز می‌کند و سپس با بررسی مجموعه عملکرد بازیکنان، این انتخاب‌ها انجام می‌شود. سؤال اول اینکه در شرایطی که هنوز هیچ یک از دستیاران قلعه‌نویی به‌طور رسمی معرفی نشده‌اند، چه کسی این آنالیزها را انجام داده و چرا فدراسیون فوتبال، افرادی که در پروسه انتخاب بازیکن برای تیم ملی نقش داشته‌اند را معرفی نمی‌کند و مسائله دیگر اینجاست که براساس این شیوه، چطور از بازیکنانی دعوت شده که در این فصل لیگ برتر ذقایق زیادی به میدان نرفته‌اند. امیرحسین محمودی تا اینجا فصل در پرسپولیس نمکت‌نشین بوده و بنابراین نمی‌توان آنالیز دقیقی از عملکرد وی داشت. علاوه بر این خط هافبک و دفاعی سپاهان، جز آپزب‌ترین مناطق زمین برای این تیم بود اما در فهرست شاهد حضور چهره‌هایی چون حاج‌صفی، حاجی عیدی و نورافکن هستیم و بنابراین در تیم ملی، نیاز به شفاف‌سازی بیشتری در این زمینه وجود دارد.

یک استان جدید در نقشه تیم ملی

یکی از اتفاقات عجیب لیست تیم ملی، حضور میلاد سورگی مهاجم تیم شمس‌آذر قزوین و مهاجم سابق باشگاه پرسپولیس در فهرست تیم ملی با عملکرد مثبت این بازیکن در این فصل بود. البته هر دو گل سورگی در این فصل لیگ برتر از روی نقطه پالتی بوده و شرایط وی چندان فوق‌العاده نبوده اما کادر امیر قلعه‌نویی براساس داده‌های آماری خود، به سورگی برای حضور در اردوی تیم ملی فرصت حضور داده‌اند. تاریخ‌سازی سورگی اما در حوزه دیگری رقم خورده؛ سورگی متولد شهر بیرجند مرکز استان خراسان جنوبی است و این برای نخستین بار در تاریخ تیم ملی ایران است که یک بازیکن از این استان، به اردوی تیم ملی دعوت می‌شود. او همچنین اولین بازیکن تاریخ باشگاه شمس‌آذر نیز هست که حضور در فهرست نهایی تیم ملی را تجربه می‌کند.

بازیکنانی که مزد تلاش را گرفتند

در این فهرست شاهد حضور بازیکنانی هستیم که پیش از این به تیم ملی دعوت شده بودند اما در اردوهای اخیر به‌دلیل افت عملکردی خود غیبت داشتند. با این حال کیفیت خوب این بازیکنان در هفته‌های اخیر باعث شده تا امیر قلعه‌نویی یک بار دیگر روی این نام‌ها حساب باز کند. محمد نادری، محمدمهدی زارع، عارف آغاسی، سامان فلاح، مهدی لیموچی و محمدمهدی محبی بازیکنانی هستند که پیش از جام جهانی در شرایط ایده‌آلی برای حضور در فهرست نهایی تیم ملی قرار نداشتند اما حالا در دو بازی دوستانه پیش از جام ملت‌های آسیا، فرصت خوبی برای اثبات خود و حضور در ترکیب نهایی تیم ملی فوتبال ایران خواهند داشت.

چند نام تازه، چند غیبت معنادار؛ اولین تصویر تیم ملی پس از جام جهانی

دگردیسی تدریجی یوزها

گزارش یک

سینا حسینی

خبرنگار

اولین فهرست تیم ملی فوتبال ایران پس از جام جهانی ۲۰۲۶ را باید بیشتر از یک فهرست معمولی برای دو بازی دوستانه مقابل ازبکستان و روسیه دید؛ این فهرست می‌تواند نخستین تصویر از تیمی باشد که قلعه‌نویی قرار است در دوره پس از جام جهانی بسازد. ۱۸ بازیکن داخلی به اردو دعوت شده‌اند و در میان آنها نام‌هایی دیده می‌شود که در فهرست نهایی ایران برای جام جهانی حضور داشتند، در کنار چند بازیکن تازه‌وارد و چند چهره‌ای که پیش از این نیز در اردوهای تیم ملی دیده شده بودند. در جام جهانی، فهرست ۲۶نفره ایران همچنان به شکل محسوسی متکی بر بازیکنان باتجربه بود. احسان حاج‌صفی ۲۶ساله، شجاع خلیل‌زاده ۳۷ساله، رامین رضاییان ۳۶ساله، علیرضا جهانبخش ۳۳ساله، مهدی طارمی ۳۳ساله و علیرضا بیرانوند ۳۳ساله، بخشی از ستون اصلی آن تیم را تشکیل می‌دادند. در عین حال بازیکنانی مانند امیرمحمد رزاقی‌نیا و دانیال ایری نیز در فهرست جام جهانی حضور داشتند که نشان می‌داد قلعه‌نویی به‌طور کل از جوان‌ها غافل نبوده است. فهرست رسمی فیفا تاریخ تولد و مشخصات کامل هر ۲۶بازیکن را ثبت کرده است.

حالا از میان بازیکنان داخلی حاضر در جام جهانی، هشت نفر همچنان در فهرست جدید حضور دارند؛ بیرانوند، حسینی، نیازمند، حاج‌صفی، خلیل‌زاده، حردانی، رضاییان و آریا یوسفی. در مقابل، چهره‌هایی مانند میلاد محمدی، محمدحسین کنعانی‌زادگان، علی نعمتی، روزبه چشمی، مهدی ترابی، علی علیپور و شهریار مغاللو در این فهرست داخلی دیده نمی‌شوند. دانیال ایری و امیرمحمد رزاقی‌نیا نیز غایبند، اما غیبت آنها را نمی‌توان به‌سادگی کنار گذاشته شدن از تیم ملی قلمداد کرد؛ هر دو در اردوی تیم امید برای بازی‌های آسیایی ناگویا حضور دارند.

در مقابل، چهره‌های تازه‌تری وارد فهرست شده‌اند؛ محمد نادری، عارف آغاسی، سامان فلاح، محمدمهدی زارع، میلاد سورگی، عارف حاجی‌عیدی، مهدی لیموچی، محمدمهدی محبی و امیرحسین محمودی. در میان این نام‌ها، حضور سورگی بیش از همه جلب توجه می‌کند؛ بازیکنی ۲۴ساله که در شمس‌آذر فرصت بیشتری برای بازی پیدا کرده و حالا نخستین دعوت خود به تیم ملی بزرگسالان را تجربه می‌کند. امیرحسین محمودی نیز با ۲۰سال سن جوان‌ترین بازیکن این فهرست است.

از نظر سنی، تغییر قابل‌اندازه‌گیری است.

حاج‌صفی در آستانه ثبت رکوردی تاریخی

وقتی رکورد، معیار شایستگی نیست

نقد روز

احسان حاج‌صفی در آستانه ثبت یکی از مهم‌ترین رکوردهای تاریخ فوتبال ملی ایران قرار دارد؛ رکوردی که حاصل نزدیک به دو دهه حضور مستمر در تیم ملی است. او پس از جام جهانی ۲۰۲۶ نیز در فهرست تیم ملی قرار گرفته و حالا با انجام دو بازی مقابل ازبکستان و روسیه می‌تواند از علی دایی عبور کند و در جدول بیشترین بازی ملی به رده دوم برسد. جواد نکونام نیز با ۱۵۱بازی، همچنان در صدر این فهرست قرار دارد. حاج‌صفی برای رسیدن به این جایگاه، تنها به طول دوران فوتبالش متکی نبوده است. حضور در چندین دوره جام جهانی، تجربه بازی در پست‌های مختلف و توانایی ایفای نقش در دفاع چپ و خط میانی از جمله ویژگی‌هایی است که در طول سال‌ها او را به بازیکنی قابل‌انکا برای مربیان مختلف تبدیل کرده است. رکوردی که او در آستانه ثبت آن قرار دارد، محصول یک انتخاب مقطعی یا صرفاً

میانگین سنی همین ۱۸بازیکن داخلی، با محاسبه سن آنها در ۱۸سپتامبر ۲۰۲۶، حدود ۲۸.۷سال است. میانگین سنی فهرست ۲۶نفره ایران در جام جهانی، بر اساس تاریخ تولد ثبت‌شده در فهرست رسمی فیفا، حدود ۳۰سال بوده است. بنابراین در بخش داخلی فهرست جدید، میانگین سنی حدود ۱.۴سال کاهش پیدا کرده است. این کاهش، به‌خصوص در شرایطی قابل توجه است که سه دروازه‌بان فهرست همچنان همان سه دروازه‌بان جام جهانی هستند و بازیکنانی چون حاج‌صفی، خلیل‌زاده و رضاییان نیز حفظ شده‌اند.

ترکیب سنی فهرست نیز معنای مشخصی دارد؛ چهار بازیکن کمتر از ۲۵ سال سن دارند؛ محمدمهدی زارع ۲۳ساله، آریا یوسفی و میلاد سورگی ۲۴ساله و امیرحسین محمودی ۲۰ساله هستند. در کنار آنها سامان فلاح ۲۵ساله، مهدی لیموچی و محمدمهدی محبی ۲۶ساله‌اند. بنابراین تغییر نسل صرفاً در قالب یک یا دو نام جوان اتفاق نیفتاده و چند بازیکن در بازه ۲۰ تا ۲۶سالگی فرصت ورود به چرخه اصلی را پیدا کرده‌اند.

البته برای قضاوت درباره میزان جوانگرایی قلعه‌نویی، یک نکته مهم را نباید نادیده گرفت؛ این فقط فهرست بازیکنان داخلی نیست. فهرست هئوز اعلام نشده است. به همین دلیل میانگین ۲۸.۷ساله را نمی‌توان میانگین قطعی تیم ملی در فیفادی پیش‌رو دانست. ممکن است حضور چند بازیکن باتجربه خارجی‌پایه، میانگین نهایی را دوباره افزایش دهد. بنابراین عدد فعلی بیشتر یک نشانه است تا نتیجه نهایی.

نکته مهم دیگر، غیبت بازیکنان تیم امید است. تیم امید ایران با هدایت حسین عیدی برای بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا راهی ژاپن شده و نام بازیکنانی مانند محمد خلیفه، امین حزابوی، مسعود محبی، دانیال ایری، امیرمحمد رزاقی‌نیا، اسماعیل قلی‌زاده، امیرحسین حسین‌زاده، سعید سحرخیزان، رضا غن‌دیزپور و کسری طاهری در فهرست این تیم قرار دارد.

در واقع برگزاری بازی‌های آسیایی دقیقاً در همین بازه زمانی، دست قلعه‌نویی را برای استفاده از بخشی از نسل جوان‌تر بسته است. رقابت‌های فوتبال ناگویا از ۱۶سپتامبر آغاز شده و مرحله گروهی ایران تا ۲۳سپتامبر ادامه دارد؛ در نتیجه تعدادی از بازیکنانی که می‌توانستند در این فیفادی در جمع بزرگسالان حضور داشته باشند، در اختیار تیم امید هستند. فهرست اعلام‌شده تیم ملی نیز حنشان از آن دارد که بازیکنان حاضر در تیم امید در فیفادی بعدی به تیم ملی دعوت خواهند شد.

این نکته اهمیت فهرست فعلی را بیشتر می‌کند. اگر بازیکنان تیم امید را نیز بخشی از نسل در حال انتقال بدانیم، تصویر جوانگرایی

علاقه یک سرمربی نیست؛ استمرار او در تیم ملی حاصل مجموعه‌ای از عوامل فنی و تجربی است.

مسئله اصلی اما به امروز حاج‌صفی بازمی‌گردد. رسیدن به رکورد بیشترین بازی ملی الزاماً به معنای آن نیست که بازیکن در تمام مقاطع، بهترین گزینه فنی تیم بوده است. در سال‌های پایانی دوران حرفه‌ای، تجربه، رهبری و چندپسته بودن می‌تواند بخشی از ارزش یک بازیکن را تشکیل دهد، به‌گونه‌ای که بازیکنان جوان‌تر را توجیه می‌کند؟ چالش اصلی نه رکورد حاج‌صفی، بلکه نسبت میان دستاورد تاریخی او و نیازهای فنی امروز تیم ملی است. اگر سرمربی همچنان برای او نقش مشخصی در ساختار تاکتیکی تیم قائل باشد، ادامه حضورش می‌تواند تصمیمی فنی و قابل دفاع باشد. اگر سابقه، تجربه و نزدیکی به رکورد تاریخی بیش از کیفیت فعلی در دعوت او اثرگذار باشد، مسئله شکل دیگری پیدا می‌کند.

رکورد حاج‌صفی را باید حاصل ترکیبی

دفاع میانی؛ غیبت کنعانی و بازگشت استقلال‌ها

مصدومیت محمدحسین کنعانی‌زادگان مهم‌ترین غایب خط دفاعی است و جوان این فهرست، به دلایل انتخاب فنی حضور سامان فلاح و عارف آغاسی پس از نمایش‌های قابل توجه در استقلال از نکات مثبت فهرست است؛ هرچند عملکرد آنها در سطح ملی هنوز نیازمند ارزیابی بیشتری است.

دفاع چپ؛ حاج‌صفی و یک جای خالی

احسان حاج‌صفی تنها مدافع چپ تخصصی شناخته‌شده فهرست است و محمد نادری نیز می‌تواند در این منطقه به‌کار گرفته شود. غیبت میلاد محمدی، یکی از تغییرات قابل توجه نسبت به فهرست‌های قبلی است.

سورگی؛ چهره تازه خط میانی

دعوت از میلاد سورگی یکی از اتفاقات متفاوت فهرست جدید است. هافبک شمس‌آذر با ۲۱گل در این فصل توانسته نظر کادرفنی را جلب کند. حضور او فرصتی برای آزمودن یک گزینه جوان‌تر در ساختار میانی تیم ملی است.

علیپور؛ مهم‌ترین غایب خط حمله

غیبت علی علیپور یکی از مهم‌ترین نکات فهرست جدید است. مهاجم پرسپولیس با ۳ و ۲ پاس گل در ۶بازی از مؤثرترین بازیکنان لیگ بوده و خط خوردن او می‌تواند یکی از تصمیم‌های بحث‌برانگیز این فهرست باشد.

دروازه؛ همان سه چهره همیشگی

علیرضا بیرانوند، سیدحسین حسینی و پیام نیازمند همچنان سه دروازه‌بان مورد اعتماد امیر قلعه‌نویی هستند. ثبات این بخش نشان می‌دهد کادرفنی فعلاً نیازی به تغییر احساس نکرده است. غیبت محمد خلیفه نیز به‌دلیل حضور در بازی‌های آسیایی ناگویا رقم خورده است.

دفاع راست؛ رقابت سه نفره

رامین رضاییان، صالح حردانی و آریا یوسفی سه گزینه قلعه‌نویی در سمت راست هستند. تجربه رضاییان، توانایی حردانی در بازی‌های دفاعی و انرژی یوسفی، دست کادرفنی را برای انتخاب‌های متفاوت باز گذاشته است.

هافبک‌ها؛ بازگشت نورافکن و غیبت چشمی

بازگشت امید نورافکن و عارف حاجی عیدی به فهرست، یکی از تغییرات خط میانی است. در مقابل، روزبه چشمی در این اردو حضور ندارد و محمد خدابنده‌لو نیز با وجود نمایش‌های خوب در پرسپولیس، جایی در فهرست پیدا نکرده است.

حمله؛ بازگشت لیموچی

مهدی لیموچی پس از پشت سر گذاشتن مصدومیت سنگین، دوباره به تیم ملی دعوت شده است. بازگشت تدریجی او به فرم گذشته و حضور مؤثر در ترکیب سپاهان از نکات مثبت این دعوت محسوب می‌شود.

قلعه‌نویی برای خط حمله چشم به لژیونرها دوخته است

زوج طلایی سردار و طارمی در خط آتش تیم ملی

خط حمله مورد توجه قرار بگیرند، اما ویژگی‌های آزمون و تجربه مشترک او با طارمی، این دو را به زوجی متفاوت تبدیل می‌کند. حالا باید دید فهرست نهایی تیم ملی، بازگشت این زوج آشنا را تأیید خواهد کرد یا قلعه‌نویی برای خط حمله به ترکیبی تازه اعتماد می‌کند.

بیشتر در نقش مهاجمی ظاهر می‌شود که توانایی استفاده از فضاهای پشت مدافعان، حضور در محوطه جریمه و تبدیل موقعیت‌ها به گل را دارد. همین تفاوت در ویژگی‌های فنی در صورت بازگشت آزمون، می‌تواند دوباره به ترکیب خط حمله ایران تنوع بیشتری بدهد. البته آزمون هنوز برای رسیدن به بهترین فرم خود فاصله دارد. مهاجم شباب‌الاهلی فصل گذشته بخش قابل توجهی از مسابقات را به‌دلیل مصدومیت از دست داد و در فصل جاری نیز در شش بازی یک گل و یک پاس گل به ثبت رسانده است. اما استمرار حضور او در ترکیب باشگاهی و بازگشت تدریجی به شرایط مسابقه می‌تواند زمینه را برای احیای دوباره فرم گلرزی‌اش فراهم کند. در کنار طارمی، گزینه‌هایی مانند دنیس اکرت و اللهیار صیادمنش نیز می‌توانند در

نکته روز

قرار نگرفتن نام شهریار مغاللو و علی علیپور در فهرست جدید بازیکنان لیگ برتری تیم ملی در شرایطی که هیچ مهاجم نوکی در این فهرست دیده نمی‌شود، می‌تواند نشانه‌ای از تغییر رویکرد امیر قلعه‌نویی برای خط حمله باشد؛ تغییری که احتمال بازگشت سردار آزمون به تیم ملی را افزایش می‌دهد. اگر این اتفاق رخ دهد، یکی از آشناترین زوج‌های هجومی فوتبال ایران بار دیگر فرصت قرار گرفتن در کنار یکدیگر را پیدا خواهند کرد؛ سردار آزمون و مهدی طارمی. طارمی که پس از انتقال به الوصل امارات همچنان یکی از مهم‌ترین گزینه‌های خط حمله تیم ملی محسوب می‌شود، در سال‌های اخیر نشان داده تنها یک تمام‌کننده نیست و با حرکت بین خطوط، حفظ توپ، ایجاد فضا و مشارکت در ساخت حملات، نقش مهمی در شکل‌گیری بازی هجومی دارد. در مقابل، آزمون

نکته روز

قرار نگرفتن نام شهریار مغاللو و علی علیپور در فهرست جدید بازیکنان لیگ برتری تیم ملی در شرایطی که هیچ مهاجم نوکی در این فهرست دیده نمی‌شود، می‌تواند نشانه‌ای از تغییر رویکرد امیر قلعه‌نویی برای خط حمله باشد؛ تغییری که احتمال بازگشت سردار آزمون به تیم ملی را افزایش می‌دهد. اگر این اتفاق رخ دهد، یکی از آشناترین زوج‌های هجومی فوتبال ایران بار دیگر فرصت قرار گرفتن در کنار یکدیگر را پیدا خواهند کرد؛ سردار آزمون و مهدی طارمی. طارمی که پس از انتقال به الوصل امارات همچنان یکی از مهم‌ترین گزینه‌های خط حمله تیم ملی محسوب می‌شود، در سال‌های اخیر نشان داده تنها یک تمام‌کننده نیست و با حرکت بین خطوط، حفظ توپ، ایجاد فضا و مشارکت در ساخت حملات، نقش مهمی در شکل‌گیری بازی هجومی دارد. در مقابل، آزمون

قرعه بینگ بینگ بازان مشخص شد

حریفان ملی پوشان تنیس روی میز در بخش های تیمی و انفرادی در بازی های آسیایی ۲۰۲۶ تاگایا مشخص شدند. مراسم قرعه کشی ۲۰۲۶ تنیس روی میز تیمی مردان در بازی های آسیایی ۲۰۲۶ تاگایا برگزار شد و تیم ملی ایران در گروه F در کنار هند، اندونزی و پاکستان قرار گرفت. تیم کشورمان با تقویت نوباد عالیمان، ایما عالمیان، بنیامین فرجی، آرمان غفاری و محمدحسن حبیبی در این رقابت ها حضور دارد و در رقابت های تیمی، انفرادی، دویل و میکس دویل به مصاف رقای خود خواهند رفت. همچنین مراسم قرعه کشی رقابت های انفرادی مردان هم برگزار شد که نوباد عالیمان نماینده تیم ملی کشورمان در اولین مرحله به مصاف موسی احمدزاده خواهد رفت. همچنین فرجی و میکس دویل هم در مرحله بعد با برنده پینگ پنگ بانوان از سنسلاوید دیدار خواهد کرد. پینگ پنگ فرجی دیگر ملی پوش ایران در این نخست با کولابوواووا از سریلانکا دیدار خواهد کرد و در صورت پیروزی، در مرحله بعد با برنده هند و مالزی مسابقه خواهد داد. مسابقات انفرادی بازی های آسیایی پس از اتمام رقابت های تیمی برگزار خواهد شد. نمایندگان کشورمان در روز سه شنبه ۳۱ شهریور ساعت ۱۱ به وقت محلی مصاف حریفان خود خواهند رفت و بخش بانوان هم مشهداشرتی در نخستین دیدار خود در این مسابقات به مصاف سیترارسی از اندونزی خواهد رفت. اشرتی در صورت پیروزی در مرحله بعد به مصاف شین یوپین از کره جنوبی خواهد رفت. ستایش ایلوخالنی دیگر ملی پوش کشورمان در نخستین دیدار خود با آلماریا از اندونزی دیدار می کند و در صورت پیروزی، در بازی دوم خود با هینا هایابا از چین مسابقه خواهد داد.

درگذشت داور کشتی در سانحه رانندگی

رضا مهربان از داوران درجه ملی کشتی ایران ساعتی پس از قضاوت در سالن شهدای هفتم تیر تهران، در مسابقه تصادف رانندگی دار افتنی دار و دافع تماشاگران را در درجه ملی کشتی ایران در روز پنجشنبه در مسابقات لیگ سراسری کشتی جوانان آزاد در سالن شهدای هفتم تیر تهران قضاوت کرده بود. در مسیر بازگشت به استان لرستان در یکی از سانحه رانندگی جان خود را از دست داد. ایران ورزشی این ضایعه را به خانواده مرحوم مهربان و جامعه وادری کشتی ایران تسلیت می گوید و برای آن مرحوم آرزوی غفران الهی دارد.

تعلیق فدراسیون بدنسازی و پرورش اندام

فدراسیون بین‌المللی فیتنس و بدنسازی با ارسال نامه‌ای فدراسیون بدنسازی ایران را تعلیق کرد. فدراسیون بین‌المللی فیتنس و بدنسازی (IFBB) در نامه‌ای که به کمیته ملی المپیک و فدراسیون کشورمان فرستاده به صورت رسمی اعلام کرده است: «مجتبی ملکی را به عنوان رئیس فدراسیون بدنسازی به رسمیت نمی‌شناسد و او و فدراسیون ایران تعلیق شده‌اند.»

انتخابات فدراسیون بدنسازی ۲۰ مرداد سال جاری برگزار و در آن مجتبی ملکی به عنوان رئیس انتخاب شد اما در فاصله کمتر از ۴۰ روز IFBB با اشاره به «این نظم‌های قابل توجه» از ریاست برگزاری انتخابات، نوشته که «امروزه از فرصت برابر برای شرکت در انتخابات برخوردار نبودند.» فدراسیون جهانی در نامه خود با ذکر نام عبدالمهدی نصیرزاده آورده است: «رئیس پیشین فدراسیون ایران و عضو فعلی کمیته اجرایی IFBB، شرکت در انتخابات را پیدا نکرده و با وجود امکانات رسمی IFBB که عضویت نیازی به صادق‌هاشمی را در کمیته اجرایی IFBB پیدا کرده بود، این دو نفر از حضور به عنوان اعضای دارای حق رأی در فرایند انتخاباتی اخیر و مجمع عمومی محروم شدند.» IFBB اعلام کرده که «توجه به ایرادها و فرایند طی شده، انتخابات اخیر و مجتبی ملکی را به عنوان رئیس فدراسیون ملی ایران به رسمیت نمی‌شناسد. فدراسیون ایران تا اطلاع آثاری تعلیق شده و این تعلیق تا زمان اصلاح شرایط ادامه خواهد داشت.» اکنون باید دید واکنش وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون ایران و کمیته ملی المپیک به این اتفاق چه خواهد بود.

سفراسدی به ناگویا با دعوت کنفدراسیون دوچرخه سواری آسیا

رئیس فدراسیون دوچرخه سواران به عنوان میهمان در بازی های آسیایی ۲۰۲۶ حضور پیدا خواهد کرد. رسول اسدی رئیس فدراسیون دوچرخه سواران ایران و عضو هیأت اجرایی کنفدراسیون آسیا به دعوت میهمان ویژه دوچرخه سواران آسیا به دعوت کنفدراسیون آسیا به این رقابت ها حاضر خواهد شد. اسدی از اعضای هیأت محسوب می شود. بازی های آسیایی ۲۰۲۶ ناگوایا -آیین به صورت رسمی از ۲۸ شهریور در کشور ژاپن آغاز می شود و تا ۱۴ مهر ادامه خواهد داشت.

ورود بیش از ۵۰ ورزشکار ایرانی به ژاپن

استقرار در کروز و هتل

تاکتیک و هوش‌رسان کاروان ایران در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ در محل برگزاری این بازی‌ها حاضر شده و در دهکده بازی‌ها، کروز بازی‌ها مستقر شده‌اند. اصغر رحیمی، سرپرست کاروان ورزشی اعزامی ایران به بیست‌مین دوره بازی‌های آسیایی -آچی- تاوکا (کوبا) در ورزشگاه میاب) گفت: «حدود دو هفته است در اینجا حضور داریم و در این مدت به باس‌سکلات و امور خاکی مواجه بوده‌ایم، اما خدا را شکر شرایط اعضای کاروان خوب است و ما راضی کار یکپارگی و انجام است.» جدید ادامه داد: «تأشاعا بازی‌ها از ۱۵ نفر از اعضای کاروان ایران وارد این شده‌اند که بخشی از آنها در دهکده بازی‌ها مستقر هستند، بخشی در کروز و تعدادی نیز در هتل بازی‌ها دارند.» سرپرست کاروان درباره شرایط بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ گفت: «شرایط میزبانی خوب و به هر حال برای همه کشورها وجود دارد اما ما شاهدیم که میزبان در تلاش است تا شرایط موجود را مدیریت کند.» ویداریم بخت برنگارند و اعضای کاروان گفت: که هنوز از نشسته برای شرایط را درک کنند. «سرپرست کاروان ایران تأکید کرد: «در نهج تصمیم برای کاروان ایران و همچنین تمامی کاروان‌های حاضر در این بازی‌ها رزمی کنیم که رقابت‌ها را به سلامت پشت سر بگذارند و همه اعضای کاروان‌ها به سلامت به کشورهای بازگردند. ویداریم در این موضوع، ورزشکاران کشورمان بتوانند بهترین نتایج را به نام جمهوری اسلامی ایران رقم بزنند.»

هندبال ایران؛ بازی‌ها را با کویت آغاز می‌کند

شروع سخت برای آبروداری

مسابقات تنیدل بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ تا‌کویا از امروز (شنبه ۲۸ شهریور) آغاز می‌شود و تیم ملی هندبال ایران در نخستین دیدار خود تا ساعت ۱۷:۰۰ صبح به‌صاف کویت می‌رود. هندبال از فصل ۱۹۸۲ به جمع رشته‌های ورزشی آسیایی بازی‌های آسیایی اضافه شد و تیم ملی ایران نیز در ادوار مختلف این رقابت‌ها بازی موفق به کسب یک مدال برنزه در سال ۲۰۱۰، یک مدال برنز در سال ۲۰۰۶ و دو عنوان چهارمی در سال‌های ۱۹۹۸ و ۲۰۱۴ شده است. تیم ملی ایران نیز در اولیست کاروان اعزامی قرار بگیرد؛ نتایج ضعیف و دور از انتظار ایران در یکی دو سبیل بازی باعث شده بود تا کمیتبه ملی المپیک موفق اعزام این تیم در کاروان آسیایی نباشد اما رئیس فدراسیون هندبال با وزیر ورزش رایزنی کرد و در نهایت نامش به فهرست کاروان اعزامی اضافه شد. حالا این تیم از مسیر مسابقات شش‌روزه شروع می‌کند. در کنار تلاش برای رسیدن به مدال، شاگردان نژاد کلایچ باید بداندند که باید به فکر اردواری از اعتباری باشند که خرج این تیم شده است. در اولین گام هم حریف این تیم کویت است؛ یکی از تیم‌های باسابقه هندبال آسیا در بازی‌های آسیایی که تاکنون چهار بار موفق به حضور روی سکوی این رقابت‌ها شده است. حاصل حضور این تیم در ادوار گذشته، یک مدال طلا، دو مدال نقره و یک مدال برنز بوده که در دوره قبلی در هنگ‌کونگ به دست آمده است. کویت همچنین چند ماه قبل در مسابقات هندبال قهرمانی آسیا ۲۰۲۴ با شکست ایران سوم این رقابت‌ها به دست آورد و با توجه به این سابقه، نخستین حریف ایران در بازی‌های آسیایی تا‌کویا تیمی خواهد بود که شاگردان نژاد کلایچ کار ساده‌ای برابر آن نخواهند داشت.

کلاچ برای این دوره از بازی‌ها تیم را با ترکیب محمد سیاوشی، محمدرضا اورعی، بهشاد فاتحی‌زاده، امید عنایتی‌جو، محمدحسین فرخی زرندی، یونس آثاری، علی حدیدرانی، صابر حدیدی، روح‌الله عادل خانی، محمدمهدی بهنام‌نیا، علی امیریوسفی، مهران رهنما، امیررضا سپروشوی، علیرضا پیرزاده اهوازی، محمدرضا کاظمی و میلاد قلندری راهی ناگویا کرده است.

مسئله نشان می دهد تیم ملی علاوه بر مشکلات فنی، از نظر ذهنی نیز نیازمند بازسازی است: موضوعی که مائو یو یو پس نتوانست آن را مدیریت کند.

در این بازی حتی بازیکنان با تجربه ای مثل محمد حبیبی که در بازی های قبلی فرشته جان ایران بودند به عنوان بازیکنانی که نبردهند تا نتایج ایران را بزرگ یا ۱۲ امتیاز، امتیاز آو ورتین مهره ایران باشد.

۷۷ ساله مهره ترین پیام این شکست، چیزی را نتواند به تیم بدهد. مسکتیبال ایران سال ها با تکیه بر پرسنل طلایی خود از آسیا قهرمانی کرده اما حالا رقابتی مثل کره جنوبی، ژاپن و حتی چین با سرعت بیشتر و در مسیر پیشرفت حرکت کرده اند. ایران هنوز درگیر مشکلات ذهنی است؛ ضعف در شوت های بیرونی،

نبرد بازیکنان تخصصی در برخی پست ها، محدود بودن برنامه های هجومی و کمبود تجربه در تیم.

۱۲ ساله های شکست، با ۱۴ ایران ۸ تا ۰ نبرد کرد که به فینال بازی های آسیایی نرسیده و تا چهار سال آینده این رکورد ۱۲ ساله خواهد شد. این شباهت قافله را در فاصله ایران و مسکتیبال روزا اسپیشیستاران چیزی است که نتایج ظاهری دیده می شود و اگر برای جبران این فاصله برنامه ای وجود نداشته باشد، این شکاف در سال های آینده عمیق تر خواهد شد.

ایران باید فردا در دیدار دهنده به صاف چین قهرمانند برود. ژاپن دیروز تیم چین را با نتیجه ۹ بر ۷ شکست داد تا شگفتی دیگری بخورد و در فینال به صاف کره جنوبی برود.

امروز افتتاحیه رسمی بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶

از دل جنگ برای مداخله

● گزارش یک

محسن وظیفہ

خبرنگار

از صبح امروز در ورزشگاه پایلوما میزبانی ناکاپو بیستیمین دوره بازی‌های آسیایی به طور رسمی افتتاح می‌شود. رویداد مهم برای کشورهای آسیایی که قرار است میزان توسعه یافته و گسترده کشور خود را در یک روزیاد هم ورزشی به نمایش بگذارند. در این روزیاد ۴۵ کشور حضور دارند که یکی از این کشورها ایران است.

دوگ تیمپلی در یک سال گذشته بخشی از قدرت نرم خود را نشان بداده. هنوز هم هیچ چیزی مانع از اقتضای گسترده‌است اما هر چیزی مانع از ورزشکاران ایران

بالا بردن پرچم نم نشود.

کاروان جمهوری اسلامی ایران در این دوره به «تاجام جهره طیبه» که در روز نخست به تاجام دشمن ایران و آمریکایی و صهیونیستی در هدف قرار گرفت و ۱۶۸ دانش‌آموز دختر و پسر به همراه معلم‌های خود به خاک و خون کشیده شدند، ای‌ها این دوره را زاری شده تا تا در بزرگ‌ترین رویداد ورزشی آسیا شرکت کنند. تیکرایی هم از کاروان را با ناکاوا شدند و گفتند: دیگر نمی‌به مرور ای‌ها خواهند شد. روز افتتاحیه هیچ رویدادی برگزار نمی‌شود اما ۲۹ شهریور نزدیک به ۱۶ رشته برگزار می‌شود. نکته تقرباً در تمامی رشته‌ها ایران نماینده ندارد. این یعنی یک روز بعد از افتتاحیه ورزشکاران ایران برای بالا بردن پرچم سه رنگ، جنگ خود را آغاز می‌کنند تا بعد از خروج از جنگ وارد یک جنگ دیگر شوند.

کاروانی با ترکیب متغیر

[illegible]

تجربہ ہفدہم؛ موفق یا ناکام؟

کاروان ایران در ۱۹ دوره‌ای که تاکنون برگزار شده، در ۱۶ دوره شرکت کرده و قرار است، هفدهمین حضور خود را بزرگترین رویداد فوتبال ورزشی قاره‌ها که آن تجربه کند. در آوار گذشته ۵۱۴۰۰ مردال (۱۷۲، ۱۸۳، ۲۰۲، ۲۰۲ و ۲۱۷ پرنز) توسط نمایندندگان ایران به دست آمده است. بهترین کاروان در سال ۱۹۷۲ و در تهران رقم خورد که تیم ایران با ۸۱۳ مدال در ده دوم ایستاد.

در این دوره که بیستمین دوره بازی‌ها است، کاروان می‌تواند شاهد یک رکورد جدید شود که کسب می‌کند اما ممکن هسته‌های مهم وجود دارد که آن تجربه به چه شکل خواهد بود. با کاروان می‌تواند نتایج

شاگردان مانوئیو لوس مقابل کره جنوبی حرفی برای گفتن نداشتند

سقوط آسمانخراش ها در ناگوا

● توپ و تور

فائزہ زمانی
خبرنگار

شکست ۷۷ به ۵۱ تیم ملی استگنابل مقابل کره جنوبی فقط یک باخت در نیمه‌نهایی بازی‌های آسیایی ناگابو بود؛ این مسابقه (۱۲-۱) برای تیم‌های آسیایی ناگابو یک ماهه‌ای اخیر بارهاست به آنها هشدار داده شده بود، اما به نظر می‌رسد برنامه مشخصی برای برطرف کردن آن وجود نداشت. تیمی که در مرحله گروهی با عملکردی نوسانی مقابل شرکت‌شود، در بازی چین تایپه و اردن به سختی به پیروزی رسید و با عبور از نه‌چندان قدرتمند از بحرین به نیمه‌نهایی رسید، این بار مقابل قزاقستان منظم و آماده توانست از مشکلات همیشگی غریب‌اند.

به‌وضوح در بازی این تیم دیده می‌شد. در مقابل ایران از همان شروع مسابقه نیمه مردد کم‌انرژی به نظر می‌رسید؛ گویی که انگار با ذهنیتی از پیش بازنده یا به‌زمن گذاشته بود. اگر قرار باشد مهم‌ترین ضعف ایران در این توپ‌نوازش را نام ببریم، بدون تردید باید به مشکلات هجومی اشاره کرد؛ ضعفی که در دیدار مقابل کره با او رخ خورد. سید منوچهر پوروس نه‌تنها در درجای حملات برنامه مشخصی نداشت، بلکه در بسیاری از امکانات بازگشتن به بازی فردی یا پاس‌های کم‌انرژی می‌آورد. نتیجه چنین شرایطی، کم‌تنبه‌تری ۱۰ امتیاز در ۱۲ دقیقه ابتدایی بازی بود. اما برای تیم ملی ایران، که زمانی یکی از مدعیان بسکتبال آسیا بود، نگران کردن و هشداری‌دهنده است.

در این بازی، یوتاب‌های سام‌انتریا هم به یکی از نقاط ضعف جی‌سکتبال ایران تبدیل‌شد. تیم ملی در این مسابقه تنها دو شوت سه‌امتیازی موفق داشت: آماری که به‌نشی از هرچیز فاصله ایران با بسکتبال مدرن را نشان می‌دهد. امروز بسکتبال جهان بر پایه سرعت، گردش توپ و شوت‌های بیرونی نباشد است، اما ایران نه در خلق موقعیت مناسب برای شوت موفق بود و نه در اجرای آن. حتی بازکنانی مثل متین آقاچانور که به عنوان شوتزن شناخته می‌شوند، روزی در فواری

پشت سر گذاشتند.

اما مسأله حفظ صف در حمله نبود. ایران در دفاع هم کیفیت‌های بیشمکی را نداشت. گروای‌ها براحتی به زنی سبب نفوذ می‌کردند و از کوچک‌ترین اشتباهات فانی ایران بهره‌ی می‌بردند. تفاوت مهم‌ان بازی با مسابقات قبلی نیز در همین نکته بود: ایران در دیدارهای گذشته حداقل با تکلیف بر دفاع قوی در جریان مسابقه باقی می‌ماند، اما، مقابل کره حتی این نقطه اتکا نیز از یاد گرفته بود.

موضوع دیگری که بار دیگر خود را نشان داد، کمبود عمق در ترکیب تیم بود. ایران تنها با یک سبب سترتر تخصصی، یعنی سالار منجی وارد این مسابقات شد و طبیعی بود که اگر این بازیکن روز ایده‌آلی نداشته باشد، تیم با مشکل مواجه شود. در سبک‌باز امروز، داشتن گزینیه‌های متنوع در پست‌های مختلف یک ضرورت است، اما ایران در برخی پست‌ها عملاً جایگزین نامطمئنی ندارد و همین موضوع سبب ضعف در فنی را بسته است. از سوی دیگر، وضعیت روحی و روانی تیم نیز قابل تأمل بود، هرچکه اختلاف امتیاز بیشتر می‌شد، نشانه‌های ناامیدی در چهره بازیکنان آشکارتر به نظر می‌رسید. گروای‌ها با هر شوت موفق، اعتماد به نفس بیشتری پیدا می‌کردند، اما ایران هرگز بیشتر تلاش می‌کرد، بیشتر در دام اشتباهات فرو می‌رفت.

فوتبال جهان

بازگشت دو ستاره به تیم ملی انگلیس

توماس توخل، سرمربی تیم ملی انگلیس، ترنت الکساندر-آرنولد و گول پالمِر را به فهرست جدید سه‌شیرها بازگرداند، دو بازیکنی که پیش‌تر از سوی او برای جام جهانی کنار گذاشته شده بودند. حذف این دو ستاره در آستانه جام جهانی ۲۰۲۶ با انتقادهای زیادی همراه شد، اما حالا هر دو بار دیگر در برنامه‌های توخل قرار گرفته‌اند. انگلیس در دوره پیش‌رو باید برابر اسپانیا، جمهوری چک و کرواسی بازی کند و سپس بار دیگر مقابل جمهوری چک قرار بگیرد. هری کین همچنان کاپیتان و یکی از مهره‌های اصلی تیم خواهد بود. بازگشت الکساندر-آرنولد و پالمِر، یکی از مهم‌ترین تصمیم‌های فهرست جدید توخل است و حالا عملکرد آنها در نخستین فرصت دوباره، زیر ذره‌بین قرار خواهد گرفت.

کین در فکر حضور در لالیگا!

هری کین احتمال حضور دوباره در فوتبال اسپانیا را رد نکرده است. مهاجم بایرن مونیخ در گفت‌وگو با روزنامه مارکا گفت در فوتبال «هر چیزی ممکن است» و اگرچه اکنون از حضور در آلمان کاملاً راضی است، احتمال بازی در لالیگا را در آینده کنار نمی‌گذارد. کین پیش‌تر نیز مذاکراتی درباره انتقال به اسپانیا داشته و نام بارسلونا در مقطعی به عنوان مقصد احتمالی او مطرح شده بود. قرارداد مهاجم انگلیسی با بایرن تا سال ۲۰۲۷ اعتبار دارد و مذاکرات پیرای تمدید آن نیز ادامه دارد. اختلاف اصلی ظاهراً به مدت قرارداد مربوط می‌شود؛ بایرن به دنبال تمدید تا ۲۰۲۹ است، در حالی که کین خواهان امکان ادامه همکاری تا ۲۰۳۰ است. خود او تأکید کرده که عجله‌ای برای نهای شدن مذاکرات ندارد و فعلاً تمرکزش روی فوتبال است.

عقب‌نشینی رونالدو از خرید النصر؟

گزارش اختصاصی Scores365 از تغییر موضع کریستیانو رونالدو درباره پروژه احتمالی مالکیت باشگاه النصر حکایت دارد. براساس اطلاعاتی که این رسانه از منابع خود دریافت کرده، ستاره پرتغالی به دلیل تشدید مشکلات مدیریتی در باشگاه، به‌طور جدی در حال بررسی عقب‌نشینی از این پروژه است. طبق این گزارش، رونالدو شرایط فعلی النصر را یک بحران موقت نمی‌داند و معتقد است مشکلات مدیریتی باشگاه حاصل مجموعه‌ای از مسائل اثبات‌شده است که برای حل آنها به اصلاحات گسترده نیاز خواهد بود. به همین دلیل، شتاب پروژه سرمایه‌گذاری او کاهش یافته و حتی تعلیق یا لغو آن نیز مطرح شده است. با این حال، پرونده هنوز به‌طور کامل بسته نشده است. Scores365 می‌نویسد اگر رونالدو در آینده به مذاکرات بازگردد، احتمالاً خواهان تضمین‌های روشن درباره ساختار مدیریتی، حدود اختیارات و استقلال تصمیم‌گیری خواهد بود؛ عواملی که از نگاه او برای اجرای یک پروژه بلندمدت ضروری هستند.

زیدان، راه رسانه‌ها را بست

زین‌الدین زیدان در نخستین اردوی خود به عنوان سرمربی تیم ملی فرانسه، تغییرات محسوسی در فضای کاری این تیم ایجاد کرده‌است. براساس گزارش RMC Sport، زیدان اجازه پوشش رسانه‌ای ورود بازیکنان به کمپ کلوپونتن را نداده، مراسمی که در سال‌های اخیر به محلی برای نمایش پوشش و حضور ستاره‌ها مقابل دوربین‌ها تبدیل شده‌بود. سرمربی جدید فرانسه ترجیح داده‌است تمرکز بازیکنان از همان روز نخست روی تمرین و آمادسازی باشد. زیدان همچنین کادر فنی گسترده‌تری نسبت به دوره دیده‌بدن دشان تشکیل داده و دستیارانش در هفته‌های اخیر بازی‌های متعددی را برای شناسایی بازیکنان زیر نظر گرفته‌اند. او حتی در جریان دیدار سوپر جام فرانسه حاضر شد تا گزینه‌های داخلی را از نزدیک بررسی کند. نخستین فهرست زیدان نیز قرار است روز جمعه اعلام شود.

بازگشت غافلگیرکننده مارتینس

خوسپ مارتینس، دروازه‌بان اینتر، پس از پنج سال دوباره به تیم ملی اسپانیا دعوت شد. لوئیس دلافوئنته در فهرست جدید خود این دروازه‌بان را در کنار اواوی سیمون و داوید رابا قرار داده‌است. دعوت مارتینس در شرایطی انجام شده که او در هفته‌های اخیر برای اینتر روزهای پرنوسانی داشته و پس از اشتباه مقابل رئال مادرید و دریافت سه گل برابر اودینزه، حتی بحث‌هایی درباره جایگزاش در ترکیب تیم باشگاهی مطرح شده بود. با این حال، سرمربی اسپانیا تصمیم گرفته بار دیگر به او اعتماد کند. مارتینس تنها یک بازی ملی در کارنامه دارد که در ژوئن ۲۰۲۱ برابر لیتوانی انجام شد. اسپانیا در دوره پیش‌رو باید برابر انگلیس، کرواسی و جمهوری چک بازی کند و مارتینس فرصت دارد پس از پنج سال، بار دیگر پیراهن لاروخا را بپوشد.

شروع ژاوی در هلند با لیست جذاب

ژاوی نخستین فهرست خود به عنوان سرمربی تیم ملی هلند را اعلام کرد؛ فهرستی که ترکیبی از ستاره‌های باتجربه و استعدادهای جوان فوتبال این کشور است. ویرجیل فلیک، دایک، ناتان آکس، دنزل دومفریس، ماتئاس دی لیخت، رایان گرانویسرخ، تیجانی ریندرز، تتون کویماپنز، کودی خاکیو و جاستین کلاویر در جمع دعوت‌شدگان قرار دارند. هلند در دوره جدید باید چهار مسابقه برگزار کند و در مهم‌ترین آنها به مصاف آلمان خواهد رفت. صربستان و یونان نیز دیگر حریفان شاگردان ژاوی هستند. این نخستین تجربه مربیگری ملی ژاوی محسوب می‌شود و او خیلی زود با چند آزمون جدی روبه‌رو خواهد شد. حالا نخستین انتخاب‌های این مربی اسپانیایی و شیوهای که برای استفاده از نسل باتجربه و جوان هلند در نظر گرفته، مهم‌ترین موضوع پیرامون تیم نارنجی است.

در این بازی خبری از دفاع حوصله‌سرب‌ نیست

دوئل جذاب‌ترین تیم‌های سری آ

پیش بازی

الیاهیزاردول

خبرنگار

شاید کمتر کسی تصور می‌کرد که حساس‌ترین جدال هفته‌های نخست سری آ ایتالیا، در هفته پنجم رقابت‌ها و بین رم و اینتر رقم بخورد اما امروز ورزشگاه المپیکو، میزبان تقابل بین دو تیمی خواهد بود که با رکورد صد درصد پیروزی پس از چهار هفته ابتدایی به عنوان دو تیم اول جدول، به مصاف هم می‌روند و هر دو تیم در این چهار هفته، شاهد جدال‌هایی تماشایی، جذاب و پرگل بوده‌اند که چندان به دیدن آنها در لیگی چون سری آ ایتالیا عادت نداریم. حالا با توجه به رویکرد جسورانه و تهاجمی گاسپرینی و کیوو که چندان حریفان کلاسیک و محتاط حاضر در چرخه سرمربیان ایتالیا شباهت ندارند، می‌توانیم انتظار یک نبرد جذاب بالای جدولی از دو مدعی این فصل اسکودتو را داشته باشیم که برخلاف لیگ، شروع خوبی در لیگ قهرمانان اروپا نداشتند.

شروع جالوروسی در این فصل، بهترین شروع این تیم در رقابت‌های سری آپس از مدت‌ها بوده است. رم با اسلحه‌ای مرکب از خط حمله به نام دونیل مالن، فصل را با چهار پیروزی، ۱۲ گل زده و تنها یک گل خورده آغاز کرده و زوج مالن و دیبالا به علاوه حفظ استحکام دفاعی فصل گذشته، گرگ‌ها را به یک مدعی جدی در این فصل سری آ تبدیل کرده است. جیان پیرو گاسپرینی حالا ۹ پیروزی متوالی را در سری آ کسب کرده و بیراه نیست اگر تیم او را یکی از مدعیان

اصلی فتح اسکودتو بدانیم؛ هرچند که او برای رویاپردازی بیشتر، نیاز به پیروزی مقابل اینتر دارد در حالی که رم در مقابل تیم سابق وی، از اکتبر سال ۲۰۱۶ موفق به کسب پیروزی خانگی نشده است.

در پنج تقابل اخیر دو تیم در ورزشگاه المپیکو، اینتر میهمان برنده بوده و این تیم مجموعاً در ۱۱ بازی اخیر دو تیم ۹ بار جدال را فتح کرده که باعث شده کفه ترازو در تقابل‌های رودرو، بیش از همیشه به سود اینتر سنگینی کند. مدافع عنوان قهرمانی هم لیگ را با چهار برد متوالی آغاز کرده اما بردهای اینتر به اندازه رم، قانع‌کننده نبوده است. اینتر که پیش از این مقابل ناپولی یک بازگشت فوق‌العاده را تجربه کرده بود، دوشنبه هفته گذشته پس از شروع کاپوس وار دیدار با اودینزه و دو گل برای حریف، با نتیجه ۳-۵ حریف خود را از پیش‌رو برداشت و یکی از جذاب‌ترین بازی‌های هفته گذشته سری آ ایتالیا را رقم زد. تیم کیوو حالا با یک رکورد خارق‌العاده در ۳۰ بازی اخیر خود، با به این جدال حساس خواهد گذاشت؛ ۲۳ برد و تنها یک شکست در ۳۰ بازی اخیر سری آ ایتالیا.

گاسپرینی در هفته‌های اخیر دو بازیکن ترکیب ثابت خود یعنی وسلی و اوآن اندیکارا در اختیار نداشت اما هر دو بازیکن با بازگشت به تمرینات رم، برای مصاف با اینتر به مرز آمادگی رسیده‌اند. مانو کونه توان حضور در این بازی را دارد اما حضور مارو هرموسو در این بازی همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. اینتر اما یک تصمیم رسمی، بلکه به دنبال اکثریت بازیکنان خود از جمله زوج اصلی خط حمله یعنی تورام و مارتینز را در اختیار خواهد داشت اما دو مصدوم اصلی کیوو برای این دیدار، دو مهره باتجربه نراتزوری یعنی هاکان چالان اوغلو و جان استونز هستند.

مسی در آستانه خداحافظی هنوز رکورد می‌سازد

۱۰۰ گل، ۴۸ جام و یک خداحافظی در راه

چهره روز

آغاز شد و حالا در فوتبال آمریکا نیز ادامه پیدا کرده است. رسانه‌های آرژانتینی از این مقطع به عنوان یکی دیگر از فصل‌های تاریخی کارنامه او یاد کرده‌اند؛ فصلی که شاید بیش از همیشه با مفهوم «پایان» گره خورده باشد.

آخرین پرده با آرژانتین؟

مسی قرار است ششم اکتبر در ستاره تمام‌نشدنی را با خود دارد. او تنها چند هفته پس از آنکه درباره پایان حضورش در تیم ملی صحبت شد، بار دیگر نامش را در صدر اخبار فوتبال جهان قرار داد؛ این بار با یک گل تاریخی و یک جام دیگر. مسی در دیدار اینتر میامی برابر کروز، در جام قهرمانان، صدمین گل خود با پیراهن این باشگاه را به ثمر رساند و تیشش را به پیروزی ۲ بر صفر رساند. او در ادامه نیز روی گل دوم تیشش نقش داشت تا شب تاریخی‌اش کامل شود. این گل در حالی به ثبت رسید که مسی برای رسیدن به این عدد تنها به ۱۱۵ بازی نیاز داشت؛ آماري که برای بازیکنی در سال‌های پایانی دوران حرفه‌ای، همچنان استثنایی است. اما داستان این روزهای مسی فقط به عدد ۱۰۰ ختم نمی‌شود. این جام، تعداد افتخارات رسمی دوران حرفه‌ای او را به ۴۸ رساند؛ مجموعه‌ای که از روزهای نخست حضورش در بارسلونا

۲۳ گل و ۱۴ پاس گل در ۲۷ بازی برای اینتر میامی ثبت کرده است. شاید همین تناقض، جذاب‌ترین بخش داستان امروز مسی باشد؛ فوتبالیستی که یک پایش به آخرین فصل حضور در تیم ملی نزدیک شده و پای دیگرش هنوز روی زمین فوتبال است، جایی که گل می‌زند، جام می‌گیرد و رکوردهای تازه‌ای به کارنامه‌اش اضافه می‌کند.

سوژه

شروع فصل برای منچستر یونایتد آن‌طور که انتظار می‌رفت پیش نرفته و حالا شکست مقابل برایتون در جام اتحادیه، فشارها را روی مایکل کرک بیشتر از همیشه کرده است. یونایتد در شرایطی چهارشنبه‌شب در اولدن‌ترافورد با نتیجه ۳ بر ۲ برابر برایتون شکست خورد که ابتدا با دو گل از حریف پیش بود. این شکست نه‌تنها باعث حذف تیم از جام اتحادیه شد، بلکه خشم هواداران را هم به شکل محسوسی افزایش داد. با این حال، اتفاقات این مسابقه و عملکرد یونایتد در هفته‌های ابتدایی فصل نشان می‌دهد که مساله فقط سرمربی نیست. تیم در ۶ بازی نخست خود در تمام رقابت‌ها ۲ برد، یک تساوی و ۳ شکست به دست آورده و همین آمار باعث شده عملکرد بازیکنان، مدیران و حتی تصمیم‌های مالکان باشگاه نیز زیر سؤال برود.

سوژه

آینده کریستیانو رونالدو در النصر سرخ‌های این تیم به ابهام قرار گرفته است. این بار نه به دلیل یک تصمیم رسمی، بلکه به دنبال اظهارنظر یک چهره نزدیک به باشگاه، سعود السرامی، روزنامه‌نگار سعودی و سخنگوی پیشین النصر مدعی شده است که احتمال جدایی این ستاره پرتغالی در پنجره نقل‌وانتقالات زمستانی وجود دارد، ادعایی که البته هنوز از سوی رونالدو یا باشگاه تأیید نشده است.

السرامی در گفت‌وگو با «العربیه اسپورت» گفت رونالدو دیگر در النصر در بهترین شرایط خود قرار ندارد و معتقد است این بازیکن ممکن است در زمستان از تیم جدا شود. بنابراین، در شرایط فعلی نمی‌توان این صحبت‌ها را چیزی فراتر از یک گمانه‌زنی رسانه‌ای دانست. قرارداد رونالدو با النصر تا سال ۲۰۲۷ اعتبار دارد و هیچ نشانه رسمی از فسخ یا پایان زودتر از موعد این همکاری منتشر نشده است.

با این حال، آنچه این شایعه را جدی‌تر می‌کند، صحبت‌های اخیر خود رونالدو درباره آینده‌اش است. او در مصاحبه‌ای که ماه گذشته با

پایان در النصر یا یک خداحافظی زود هنگام؟

رونالدو در آستانه آخرین تصمیم

مجله ووگ انجام داد، احتمال دارد فصل ۲۰۲۶-۲۷ آخرین فصل دوران حرفه‌ای‌اش باشد و تأکید کرد که می‌خواهد میراثی ماندگار از خود بر جای بگذارد. رونالدو همچنین از برنامه‌هایش برای زندگی پس از فوتبال، از جمله وقت بیشتر با خانواده، سفر و پرداختن به پدل، صحبت کرده است.

۲۱ گل تا یک رکورد تاریخی

رونالدو در ۴۱ سالگی همچنان یک هدف بزرگ شخصی را دنبال می‌کند: رسیدن به هزار گل رسمی در دوران حرفه‌ای. او اکنون ۹۷۹ گل به ثمر رسانده و تنها ۲۱ گل با این رکورد تاریخی فاصله دارد. رسیدن به عدد هزار می‌تواند نقطه پایدانی نمادین برای دوران حرفه‌ای بازیکنی باشد که بخش بزرگی از دو دهه گذشته را به شکستن رکوردها اختصاص داده است. در این میان، آینده او در تیم ملی پرتغال نیز همچنان باز است. رونالدو پس از حضور در جام جهانی ۲۰۲۶، هنوز از تیم ملی خداحافظی نکرده و به هدایت ژرژ سوسو، همچنان می‌تواند در چرخه جدید پرتغال حضور داشته باشد. او دو بار قهرمانی لیگ ملت‌های اروپا را تجربه کرده و همچنان یکی از چهره‌های اصلی این

تیم محسوب می‌شود. بنابراین فعلاً دو مسیر پیش روی رونالدو قرار دارد: ادامه حضور در النصر تا پایان قرارداد و تلاش برای رسیدن به هزار گل، یا پایان زودتر همکاری با باشگاه و نزدیک شدن به آخرین پرده از یکی از طولانی‌ترین دوران‌های درخشان فوتبال جهان. آنچه هنوز مشخص نیست، زمان و مکان دقیق خداحافظی رونالدو از فوتبال باشگاهی است.

میلیون پوند بود، هزینه‌های قابل توجهی را به باشگاه تحمیل کرده و پرداخت سود سالانه نیز پس از تأمین مالی مجدد اخیر افزایش خواهد یافت. یونایتد در پنجره نقل‌وانتقالات تابستانی رویکردی محتاطانه داشت و تنها سه بازیکن خطی جذب کرد. در حالی که تیم در ۶ بازی نخست ۱۰ گل دریافت کرده، تصمیم برای تقویت نکردن جدی خط دفاعی می‌تواند یکی از نقاط قابل بحث برنامه نقل‌وانتقالاتی باشگاه باشد.

اکنون دیدار یکشنبه برابر فولام اهمیت بیشتری پیدا کرده است. فولام هنوز در این فصل به پیروزی نرسیده و در رده سوم از پایین جدول قرار دارد. کرک برای عبور از فشار فعلی به نتیجه نیاز دارد و شکست در ورزشگاه کریون کانجیج می‌تواند تعطیلات سه‌هفته‌ای پیش‌رو را برای یونایتد بسیار طولانی‌تر کند. او فصل گذشته با رساندن تیم به رتبه سوم و سهمیه لیگ قهرمانان اروپا، مسیر جدیدی برای یونایتد ساخت؛ اما حالا باید دوباره همان روند را تکرار کند تا تردیدهای ایجادشده در اطراف تیم بیشتر نشود.

استارت سرعتی در رده هجدهم لیگ کرک دارد و از نظر دودین‌های سرعت بالا با ۱۳۶۴ مورد، نوزدهم است. این تیم همچنین با ۴۴۹.۱ کیلومتر، رتبه چهاردهم را در مجموع مسافت طی‌شده در اختیار دارد. چنین آماری پرسش‌هایی درباره آمادگی بدنی بازیکنان و روش‌های تمرینی ایجاد می‌کند؛ موضوعی که طبیعتاً به کادر فنی و حتی نفقات جذب‌شده است. یونایتد در سال‌های اخیر مربوط می‌شود. تفاوت یونایتد و برایتون در همین مسابقه کاملاً محسوس بود. تیم کرک در مقاطعی پرس از جلو را به خوبی اجرا کرد و حتی گل دوم میسون مونت حاصل همین فشار بود، اما این انرژی دوام نداشت. در مقابل، برایتون با گذشت زمان سرعت بازی را افزایش داد و با دودین‌های بدون توپ و فشار مداوم، دفاع یونایتد را تحت فشار گذاشت.

مشکلات یونایتد البته به زمین مسابقه محدود نمی‌شود. بدهی ناشی از خرید باشگاه توسط خانواده گلیرز در سال ۲۰۰۵ همچنان بر ساختار مالی باشگاه سنگینی می‌کند. این بدهی که در ابتدا حدود ۶۰۰

اردوگاه سرخ

شایعه تکراری و نشدنی درباره قلی زاده

در حالی که پنجره نقل و انتقالی تابستان به تازگی بسته شده و تا باز شدن پنجره زمستانی نزدیک چهار ماه باقی مانده اما از حالا بحث حضور علی قلی زاده در پرسپولیس مطرح شده است.

قلی زاده اخیراً در مصاحبه‌هایش تأکید کرده که خیلی دوست دارد برای پرسپولیس بازی کند اما مصدوم است و برای تیمش در لهستان بازی نمی کند. نکته اینجاست که قلی زاده از سه سال قبل گزینه پرسپولیس بوده اما در هیچ پنجره نقل و انتقالی شرایط حضورش در پرسپولیس فراهم نبوده چرا که یا مصدوم بوده یا باشگاهش اجازه انتقالش را نمی داده. این خبر تکراری در حالی از الان مطرح شده که این بازیکن ۳۰ ساله و مصدوم است و مشخص نیست در فصل زمستان هم لخ پوزنان رضایتمانه‌اش را صادر کند.

از سوی دیگر، قلی زاده در زمره بازیکنان مشمول خدمت سربازی در تیم ملی است و در صورت بازگشت به فوتبال ایران، در صورتی که نتواند از معافیت یا کفالت استفاده کند، برای ادامه فعالیت فوتبالی خود باید در یک تیم نظامی به میدان برود.

از سوی دیگر پرسپولیس در پست وینگر ترافیک شدیدی دارد و اگر بازیکنی در این پست در فصل زمستان جدا نشود نیازی به وینگر جدید ندارد.

تلاش برای تمدید قرارداد نیازمند و محمودی

پرسپولیس در تابستان سال ۱۴۰۴ و در یکی از مهم‌ترین نقل و انتقالات لیگ بیست و پنجم، پیام نیازمند دروازه‌بان و کاپیتان سیاهان اصفهان را به خدمت گرفت. نیازمند که در پایان این فصل قراردادش با پرسپولیس به اتمام خواهد رسید، تاکنون در ۲۸ بازی برای قرمزها به میدان رفته که در ۱۳ بازی موفق شده دروازه خود را بسته نگه دارد و ۲۲ گل نیز در یافت کرده است. حالا از باشگاه پرسپولیس خبر رسیده مدیران این باشگاه مذاکرات خود را با این سنکبران ملی پوش برای تمدید قرارداد آغاز کرده‌اند. پرسپولیس با پیشنهاد دوساله خواستار حفظ این دروازه‌بان است و حالا باید دید پاسخ نیازمند به پیشنهاد قرمزها چه خواهد بود. از سوی دیگر پرسپولیسی ها پیش از جام جهانی به دنبال عقد قراردادی بلندمدت با امیرحسین محمودی وینگر ۱۹ ساله خود بودند، اما این اتفاق رخ نداد و حالا مدیران باشگاه به دنبال رسیدن به توافق با این بازیکن هستند. در ماه های اخیر مذاکرات پرسپولیس با محمودی انجام شده و براساس شنیده ها، پرسپولیسی ها می خواهند بند فسخ ۱.۸ میلیون دلاری در قرارداد او قرار دهند تا با نگاهی بلندمدت به درآمدزایی از ستاره خود فکر کنند. حالا هم محمودی انتظار دارد بعد از درخشش در پراهن پرسپولیس و حضور در لیست تیم ملی، در ازای این بند، قرارداد خوبی ببندد.

پرداخت بدهی قدیمی با توقیف اموال؟

در شرایطی که شنیده شده باشگاه پرسپولیس با انجام اقدامات لازم و تأمین منابع مالی، در نهایت کل بدهی مربوط به یک پرونده قدیمی را تسویه کرد و با پرداخت کامل آن، پرونده مذکور از نظر بدهی بانکی منتهی شده اما در خبری دیگر گفته

شده یک طلبکار قدیمی بخشی از طلبش را از طریق حکم توقیف اموال و فروش آنها به دست آورده است! در خبر فارس آمده، یکی از طلبکاران باشگاه پرسپولیس چندی پیش به دلیل طلب خود از این باشگاه، حکم توقیف اموال پرسپولیس را از دادگاه دریافت کرده بود. پس از صدور حکم توقیف، دادگاه رای به مزایده اموال توقیف شده داد تا بخشی از بدهی باشگاه از این طریق تأمین شود. در این مزایده، ۲۸۸ قلم از اموال باشگاه پرسپولیس شامل رایانه، پرینتر، یخچال، دستگاه کیپی، اسکتر، آیسردکن، تلوزیون، کولر، میکروفرن، باند، تلفن موب، صندلی چرخ دار، گاوصندوق رمزار، مبیل راحتی و دیگر تجهیزات موجود در باشگاه به فروش رسید. بر اساس نظر کارشناسان قوه قضائیه، ارزش این ۲۸۸ قلم کالا نزدیک به ۲ میلیارد تومان تعیین شده بود که در نهایت همین مبلغ، در حدود ۲ میلیارد تومان، از محل فروش اموال باشگاه برای پرداخت بخشی از بدهی تأمین شد. اما نکته قابل توجه در این مزایده آن است که خریدار اموال باشگاه پرسپولیس، یکی از شرکت های تابع یکی از بانک های سهامدار اصلی این باشگاه بوده است؛ موضوعی که برگزاری این مزایده را با توجه به ساختار مالکیتی پرسپولیس قابل توجه کرده است. به این ترتیب، حدود ۲ میلیارد تومان از اصل بدهی چند ده میلیارد تومانی باشگاه پرسپولیس از محل فروش اموال توقیف شده تأمین شده اما بخش قابل توجهی از این بدهی همچنان باقی مانده است.

بازی جوانان با هدف خیر

تیم جوانان پرسپولیس دیروز از ساعت ۱۶:۳۰ دقیقه در ورزشگاه سهن خزانه به مصاف تیم لیگ برتری پدیده جوان رفت. این دیدار با هدف تأمین ۱۱۶۸ بسته شامل کیف و لوازم التحریر به یاد شهدای مدرسه شجره طیبه میاب برگزار شد و به دانش آموزان کم برخوردار سراسر کشور اهدا خواهد شد.

جالب اینکه بازیکنان هردو تیم در امر بسته بندی این اقلام در روز مسابقه مشارکت داشتند تا در این کار خیر سهیم باشند. این دیدار با مشارکت پویش مهرسرخ، بنیاد برکت و خیریه هادی برگزار شد.

گزارش یک هفته قبل گفته می شد برای لیست کلي تیم ملی جهت حضور در جام ملت های آسیا پاسپورت ۱۲ بازیکن پرسپولیس گرفته شده و با در نظر گرفتن اینکه سه بازیکن این تیم در بازی های آسیایی ناگویا حضور دارند ۷ بازیکن به تیم ملی دعوت خواهند شد اما این اتفاق نیفتاد.

روز پنجشنبه فهرست ناقص تیم ملی برای اولین فیهادی پس از جام جهانی با حضور ۱۸ بازیکن لیگ برتری اعلام شد که در آن فقط نام ۴ بازیکن پرسپولیس دیده می شد؛ اتفاقی که با در نظر گرفتن اخبار

و شایعات قبلی عجیب و تا حدی شوکه کننده به نظر می رسید.

در فهرست اعلام شده نام محمد مهدی زارغ، محمد مهدی محبی، امیرحسین محمودی و پیام نیازمند از پرسپولیس دیده می شود. نکته اینجاست که در شرایطی که گفته می شد پرسپولیس در این فیهادی رکورد سهمیه بازیکن در تیم ملی را خواهد شکست و بیشترین سهمیه را از آن خود می کند اما سپاهان ۶ بازیکن در این فهرست دارد و سهم پرسپولیس فقط یک بازیکن بیشتر از استقلال و تراکتور است.

واقعیت اینکه قبل از این شنیده می شد بازیکنانی مثل محمد ۴ بازیکن پرسپولیس دیده می شد؛ خاطرنمایش های درخشان شان در

شوک به پرسپولیس تنها با دوت از چهار بازیکن به تیم ملی

مصدومیت مشکوک کاپیتان ها در فیهادی

ناراحتی از نیمکت نشینی یا پوششی برای دعوت نشدن؟

علی قلی زاده، کاپیتان پرسپولیس

شش بازی ابتدایی فصل لیگ برتر به تیم ملی دعوت خواهند شد اما این اتفاق نیفتاد. البته تیکدری در پست غیرتخصصی دفاع چپ بازی کرد و درخشید و شاید به همین خاطر دعوت نشدش توجیه داشته باشد اما خدابنده لو که نامش در فهرست کلي جام ملت ها قرار دارد هم دعوت نشد.

نکته عجیب دیگر دعوت نشدن محمد حسین کتعی زادگان و علی علیپور دو کاپیتان باتجربه پرسپولیس بود که هر دو در جام جهانی حضور داشتند و بازی هم کردند.

بعد از این اتفاق شایعات مختلفی درباره دعوت نشدن دو کاپیتان پرسپولیس به تیم ملی شنیده موجود است. در عین حال گفته

شده کتعی در همین تمرینات و احتمالاً در تمرین روز شنبه مصدوم شده چرا که در بازی تدارکاتی روز یکشنبه مقابل شهید قندی یزد حضور نداشته است.

در سوی مقابل گفته شده علی علیپور که در بازی با شهید قندی یزد حضور داشته در این بازی تدارکاتی مصدوم شده و مصدومیت او هم مثل کتعی از ناحیه زانو است و طبق توصیه پزشکان نباید دو هفته تمرین پرفشار داشته باشد.

این دو کاپیتان پرسپولیس در حالی به تیم ملی دعوت نشده اند که در شروع فصل جدید عملکرد بسیار خوبی در شش مسابقه ابتدای فصل داشتند. کتعی در قلب دفاع شرایط بسیار بهتری نسبت به فصل قبل داشت و روی دو گل زده تیمش نقش ایفا کرد و علیپور با ثبت سه گل و سه پاس گل مؤثرترین بازیکن تیمش لقب گرفت.

با این وجود ماجرای مصدومیت و دعوت نشدن این دو بازیکن باتجربه به تیم ملی می تواند دو حالت داشته باشد؛ یا این دو بازیکن از شرایطی که برایشان در جام جهانی رقم خورد ناراحتند و خودشان خواستند با ماجرای مصدومیت در تیم ملی نباشند، یا اینکه می دانستند دعوت نمی شوند و با طرح مسأله مصدومیت خواسته اند توجیهی مناسب و منطقی برای دعوت نشدن شان مطرح کنند.

علیپور در جام جهانی اخیر تنها در بازی با نیوزیلند و بعد از مصدومیت مغاللو جای او را در زمین گرفت و در دو بازی بعدی به میدان نرفت. کتعی هم که حسرت نیمکت نشین شدن در جام جهانی ۲۰۲۲ را بعد از حضور فیکس در رقابت های مقدماتی آن دوره به دل داشت در بازی با بلژیک فیکس بود و در دیدار

دو کاپیتان

پرسپولیس در

حالی به تیم

ملی دعوت

نشده اند که در

شروع فصل

جدید عملکرد

بسیار خوبی در

شش مسابقه

ابتدای فصل

داشتند. کتعی

در قلب دفاع

شرایط بسیار

بهتری نسبت

به فصل قبل

داشت و روی

دو گل زده

تیمش نقش

ایفا کرد و علیپور

با ثبت سه گل

و سه پاس

گل مؤثرترین

بازیکن تیمش

لقب گرفت

واکنش کتعی به شایعات خط خوردن از فهرست تیم ملی

مصدوم هستم فقط همین

صحبت های زیادی در این خصوص داشتند. حتی حاضر بودم با همین شرایط هم به اردوی تیم ملی بروم. با این حال برای تیم ملی و آقای قلعه نویی آرزوی موفقیت می کنم.

کاپیتان پرسپولیس درباره شایعه مصدومیت از ناحیه رباط صلیبی گفت: شاید خیلی ها دوست با این حال این مصدومیت مانع از آن شد و پزشک پرسپولیس و تیم ملی طی روزهای اخیر

خوب می شوم و تمریناتم را استارت می زنم. الان در تعطیلات هستم و مسلماً اگر اتفاق بدی افتاده بود در تهران مشغول مدوا بودم. با این حال طبق برنامه پزشکی کادر عزیزمان، مراحل درمانی را دنبال می کنم و اتفاق خاصی نیفتاده است. او درباره اینکه شنیده شده درگیری اش با عارف آقاسی در دربی باعث دعوت نشدنش شده گفت: چیزی که قطعاً مشخص است مصدمیت

است. بازی دربی با تمامی مسائل آن تمام شد و هیچ ارتباطی به این موضوع ندارد. برای تیم ملی آرزوی موفقیت می کنم و کسانی که این حرف ها را شکل می دهند احتمالاً آقای قلعه نویی و دیسپیلین او را نمی شناسند. برخورد دربی بود و من هر وقت شرایط حضور در تیم ملی را داشتم با تمام وجودم کار کردم و خوشحالم بخشی از آن بودم.

ملی پوشان زیاد نبودند، مصدوم ها بیشتر شدند

پرسپولیس امروز با چند نفر شروع می کند؟

مورد چند بازیکن داخلی دیگر تیم که شاید به سفرهای داخلی یا حتی خارجی رفته باشند مصداق پیدا کند که اینظوری می توان حدس زد تمرین سرخ ها تا حدود ۱۵ بازیکن غایب داشته باشد. پیش از این اینطور به نظرمی رسید که کادر فنی پرسپولیس به خاطر تعدد بازیکن در تیم های ملی مشکلات زیادی در دور تازه تمرینات خواهد داشت اما تعداد ملی پوشان کمتر از آن چیزی بود که گفته می شد و برعکس، تعداد مصدومان تیم بیشتر شد که این هم می تواند مشکل ساز باشد.

پرسپولیس امروز در شرایطی تمرینات خود را آغاز خواهد کرد که طبق برنامه اولین مسابقه سرخ ها در لیگ برتر بعد از تعطیلی فیهای روز جمعه ۱۷ مهرماه مقابل صنعت نفت آبادان در تهران برگزار خواهد شد و مهدی تارتار و کادرش ۲۰ روز برای آماده سازی تیم شان زمان دارند که باید دید این بازه زمانی قابل توجه را بدون مسابقه رسمی چطور مدیریت خواهند کرد.

علی قلی زاده، کاپیتان پرسپولیس

ایران ورزشی

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری، نزاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
- سرپریدار ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
- تلفن: ۱۴ - ۸۸۵۰۴۱۳۳ - نمابر: ۸۴۷۱۱۷۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۵۱۲۰۵ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
- امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۷۴۱۹۵۴ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۸۸۸-۱۵۸۷۵

وقتی ساختن پایان کار نیست؛ ورزشگاه‌های ایران چگونه فرسوده می شوند؟

فراموشی بعد از قیچی روبان

از نگهداری غافلیم

اینکه چرا ما در ایران استاد دوم می سازیم، اما از نگهداری آن غافل می مانیم؟» پرسشی است که کارشناسان ورزشی، معماران، اقتصاددانان و حتی هواداران فوتبال بارها مطرح کرده‌اند. پاسخ به این پرسش را نمی توان به یک عامل محدود کرد. اما یکی از ریشه‌ای ترین و در عین حال کمتر دیده شده ترین دلایل آن ، ساختار مالکیت ورزشگاه‌ها در ایران است. برخلاف بسیاری از کشورهای پیشرفته که باشگاه‌های ورزشی مالک استاد دوم خود هستند و بنابراین منفعت مستقیمی در نگهداری و بهسازی آن دارند. در ایران اغلب ورزشگاه‌ها متعلق به نهادهای دولتی، شهرداری‌ها یا وزارت ورزش و جوانان هستند و تیم‌ها تنها به عنوان مستأجر از این اماکن برای برگزاری مسابقات استفاده می کنند.

این گزارش تلاش می کند با نگاهی تحلیلی، ابعاد مختلف این مسأله را بررسی کند؛ از ریشه‌های تاریخی و ساختاری الگوی فعلی مالکیت ورزشگاه‌ها گرفته تا پیامدهای اقتصادی و اجتماعی رهاشدگی این سازه‌ها، مقایسه با تجربه جهانی و در نهایت، ارائه راهکارهایی برای اصلاح این روند.

الگوی ساخت وساز ورزشگاه در ایران

در ایران، غالب پروژه‌های ساخت ورزشگاه با اعتبارات دولتی، عمرانی یا از محل بودجه شهرداری‌ها اجرا می شوند. این پروژه‌ها معمولاً در قالب برنامه‌های توسعه ورزش کشور، میزبانی رویدادهای بزرگ، مانند بازی‌های آسیایی یا رقابت‌های منطقه‌ای، یا وعده‌های مسئولان محلی کلیدی می خورند. در بسیاری از موارد، افتتاح یک ورزشگاه بزرگ با تشریفات ویژه و پوشش رسانه‌ای گسترده همراه است و به عنوان نماد پیشرفت و توسعه منطقه معرفی می شود.

آنچه در این فرایند کمتر مورد توجه قرار می گیرد، برنامه‌ریزی برای دوران پس از افتتاح است. برخلاف کشورهایی که پیش از ساخت هر استاد دوم، مدل بهره‌برداری، منابع درآمدی پایدار و نهاد مسئول نگهداری بلندمدت آن را مشخص می کنند، در بسیاری از پروژه‌های ایرانی، تمرکز اصلی بر «ساخت» است، نه «بهره‌برداری». نتیجه این نگاه کوتاه مدت آن است که ورزشگاه به محض افتتاح، وارد چرخه‌ای از کاهش تدریجی کیفیت می شود، بدون آنکه سازوکار مشخصی برای تأمین مالی نگهداری آن وجود داشته باشد.

نظام مالکیت ورزشگاه‌ها در ایران

شاید مهم‌ترین و بنیادی ترین علت رهاشدگی ورزشگاه‌های ایران، نظام مالکیت آنها باشد. در اکثریت قریب به اتفاق موارد، ورزشگاه‌های بزرگ کشور متعلق به یکی از نهادها هستند؛ وزارت ورزش و جوانان و سازمان‌های تابعه آن، شهرداری‌ها و شرکت‌های وابسته به آنها و یا ادارات کل ورزش و جوانان استان‌ها. در این نظام، باشگاه‌های فوتبال و سایر رشته‌های ورزشی که در این ورزشگاه‌ها بازی می کنند، در نقش «مستأجر» ظاهر می شوند و باید برای استفاده از زمین و امکانات، اجاره‌بها یا سهمی از درآمد بلیت فروشی و تبلیغات محیطی را به نهاد مالک پرداخت کنند. این ساختار، پیامدهای مهمی برای انگیزه نگهداری ورزشگاه به همراه دارد که در ادامه به آنها می پردازیم.

هزینه اجاره به عنوان بار مالی اضافه بر باشگاه‌ها

موضوع دیگری که این گزارش بر آن تأکید دارد، هزینه‌های اجاره‌ای است که باشگاه‌ها موظف به پرداخت آن هستند. در شرایطی که بسیاری از باشگاه‌های ورزشی ایران، بویژه در لیگ‌های پایین تر از لیگ برتر، با کمتری بودجه و مشکلات مالی جری روبرو هستند، پرداخت اجاره‌بهای ورزشگاه‌ها فشار مضاعفی بر منابع محدود آنها وارد می کند. این وضعیت یک تناقض آشکار ایجاد می کند؛ باشگاه‌ها بابت استفاده از ورزشگاهی هزینه می پردازند که خود در نگهداری و کیفیت آن نقش تعیین کننده‌ای ندارند و اختیار کافی برای بهبود آن نیز در اختیارشان نیست. به بیان دیگر، باشگاه هم هزینه می کند و هم از کیفیت پایین امکانات رنج می برد، بدون آنکه بازگشت مستقیمی از این هزینه در قالب بهبود زیرساخت نصیبش شود. این وضعیت با آنچه در بسیاری از باشگاه‌های اروپایی و برخی کشورهای آسیایی شاهد آن هستیم، تفاوت بنیادین دارد. در آن مدل‌ها، باشگاهی که مالک ورزشگاه است، هر هزینه‌ای که برای نگهداری، بازسازی یا نوسازی صرف می کند، مستقیماً به افزایش ارزش دارایی خود و بهبود تجربه هواداران منجر می شود؛ بهبود تجربه‌ای که می تواند افزایش درآمد از بلیت فروشی، غرفه‌های تجاری و اسپانسرشیپ را نیز به دنبال داشته باشد. بنابراین، انگیزه اقتصادی روشنی برای سرمایه گذاری وجود دارد.

نقش نهادهای متولی و تعارض منافع ساختاری

یکی از دلایل عمیق تر این مسأله، پراکندگی مسئولیت میان نهادهای مختلف است. در حالی که وزارت ورزش و جوانان، شهرداری‌ها، فدراسیون فوتبال و سازمان لیگ، هر یک نقشی در مدیریت ورزش کشور دارند، هیچ یک به طور کامل و شفاف مسئولیت نگهداری بلندمدت ورزشگاه‌ها را بر عهده نمی گیرند. این پراکندگی مسئولیت، بویژه در نبود یک نهاد ناظر مستقل که عملکرد نگهداری ورزشگاه‌ها را پایش و گزارش دهد، منجر به بی‌مسئولیت پذیری در این حوزه ضعیف باشد. از سوی دیگر، از آنجا که بودجه نگهداری ورزشگاه‌ها معمولاً بخشی کوچک از بودجه کل نهاد مالک، برای مثال اداره کل ورزش استان است و در رقابت با سایر اولویت‌ها مانند ساخت پروژه‌های جدید که برای مسئولان از نظر عمومی و اجرایی بیشتر دیده می شود قرار می گیرد، نگهداری قربانی پروژه‌های جدید می شود.

تعارض میان مسئولیت و اختیار

مسأله دیگر آن است که باشگاه، به عنوان نهادی که روزانه از ورزشگاه استفاده می کند و بهتر از هر نهاد دیگری از وضعیت واقعی چمن، سکوهای و تأسیسات آگاه است، اختیار کافی برای تصمیم گیری درباره تعمیرات و بهسازی ندارد. هرگونه تغییر یا تعمیر اساسی، نیازمند طی فرایندهای اداری، مکاتبات به نهاد مالک، تخصیص بودجه از سوی وزارتخانه یا شهرداری و طی مراحل مناقصه است. این فرایندهای طولانی و بوروکراتیک باعث می شود که حتی در صورت وجود اراده برای تعمیر، اقدام عملی به تعویق بیفتد یا اساساً انجام نشود.

غیبت انگیزه اقتصادی برای مستأجر

در اقتصاد، اصل شناخته شده‌ای وجود دارد که می گوید افراد و بنگاه‌ها معمولاً در دارایی‌هایی سرمایه گذاری و از آنها مراقبت می کنند که مالک آن باشند یا حفظ ارزش آن در بلندمدت منفعت ببرد. زمانی که یک باشگاه ورزشی تنها به صورت موقت و کوتاه مدت از یک زمین یا ورزشگاه استفاده می کند، انگیزه چندانی برای سرمایه گذاری در بهبود کیفیت آن ندارد؛ چراکه هرگونه بهبود، ارزش افزوده‌ای است که در نهایت نصیب مالک، یعنی نهاد دولتی یا شهرداری، می شود، نه باشگاه. این پدیده در ادبیات اقتصادی به «مسأله نمایندگی» (agency problem) نیز یک است؛ باشگاه به عنوان بهره‌بردار کوتاه مدت، انگیزه محدودی برای حفظ ارزش دارایی در بلندمدت دارد. در حالی که مالک، یعنی دولت یا شهرداری نیز به دلیل حجم بالای پروژه‌های موزای و محدودیت منابع مالی، اغلب نمی تواند یا نمی خواهد بودجه کافی برای نگهداری مستمر تخصیص دهد.

هدررفت سرمایه‌های عمومی

ساخت یک ورزشگاه مدرن، هزینه‌ای در حد صد ها میلیارد تا چند هزار میلیارد تومان دارد که از محل منابع عمومی و مالیات دهندگان تأمین می شود. زمانی که این دارایی عظیم، تنها چند سال پس از ساخت، به دلیل نبود نگهداری مناسب دچار افت شدید کیفیت یا حتی غیرقابل استفاده می شود، عملاً بخش بزرگی از این سرمایه گذاری عمومی هدر رفته است. نمونه بارز این مسأله، ورزشگاه پارس شیراز و غدیر اهر است که پس از افتتاح چندین بار با رهاشدگی مواجه شدند و از مرز تخریب پیش رفتند. این هدررفت، در شرایطی که کشور با محدودیت منابع مالی روبروست، هزینه فرصت قابل توجهی برای سایر بخش‌های نیازمند سرمایه گذاری، مانند آموزش، بهداشت یا سایر زیرساخت‌های ورزشی پایه ایجاد می کند.

چالش‌های اجرای اصلاحات

اجرای راهکارهای فوق بدون چالش نخواهد بود. نخست، بسیاری از باشگاه‌های ایرانی بویژه در لیگ‌های پایین تر از توان مالی کافی برای پذیرش مسئولیت نگهداری کامل یک ورزشگاه بزرگ برخوردار نیستند و انتقال ناگهانی این مسئولیت بدون حمایت انتقالی می تواند مشکلات جدیدی ایجاد کند. مقاومت نهادهای فعلی متولی در برابر واگذاری مالکیت، بهره‌برداری و مسئولیت نگهداری و منافع اقتصادی

یک مدل مشخص برای مالکیت، بهره‌برداری و نگهداری نیز به یکی از چالش‌های اصلی تبدیل شده است. در بسیاری از کشورها، ورزشگاه صرفاً یک سازه بتنی با چند هزار صندلی نیست. یک مجموعه ورزشی می تواند از محل برگزاری مسابقات، فروش بلیت، تبلیغات محیطی، حق نامگذاری، فروشگاه‌ها، رستوران‌ها، موزه، پارکینگ، رویدادهای غیرورزشی و سایر فعالیت‌های تجاری درآمد ایجاد کند. همین درآمد می تواند بخشی از هزینه‌های نگهداری و توسعه مجموعه را تأمین کند.

اما در ایران، بخش قابل توجهی از اماکن بزرگ ورزشی در مالکیت یا مدیریت نهادهای عمومی قرار دارند و بهره‌برداری از آنها نیز اغلب از طریق اجاره یا واگذاری‌های کوتاه مدت انجام می شود. در چنین شرایطی، مستأجر معمولاً انگیزه محدودی برای سرمایه گذاری سنگین روی ملکی دارد که مالک آن نیست و مالک نیز ممکن است منابع کافی یا مدل اقتصادی مشخصی برای نگهداری مستمر نداشته باشد. نتیجه، شکل گیری چرخه‌ای است که بارها در ورزش ایران تکرار شده است. ابتدا ساخت یک مجموعه با هزینه عمومی، سپس بهره‌برداری، بعد فرسودگی تدریجی، در نهایت هشدار کارشناسان و پس از آن اختصاص بودجه برای بازسازی. این چرخه دوباره از نقطه اول آغاز می شود؛ بدون آنکه مسأله ریشه‌ای حل شده باشد.

فرهنگ اجاره‌داری در ورزش ایران را می توان یکی از حلقه‌های این زنجیره دانست. وقتی یک مجموعه ورزشی برای دوره‌ای محدود در اختیار یک بهره‌بردار قرار می گیرد، طبیعی است که اولویت اصلی می تواند استفاده از ظرفیت موجود در طول دوره قرارداد باشد، نه سرمایه گذاری

دهه، پیشرفت آن به حدود ۲۰ درصد رسید و پروژه عملاً از حرکت ایستاد. این نمونه البته استثنا نیست. در ایران پروژه‌های ورزشی متعددی وجود دارند که میان کلنگ‌زنی، تخصیص اعتبار، توقف عملیات، تغییر مدیران و وعده‌های جدید گرفتار شده‌اند؛ پروژه‌هایی که هر بار قرار است با اعتباری تازه جان بگیرند اما پیش از آنکه به مرحله بهره‌برداری برسند، با مانع جدیدی مواجه می شوند.

مسأله فقط پروژه‌های نیمه تمام نیست. حتی ورزشگاه‌هایی که سال‌هاست مورد استفاده قرار می گیرند نیز با چالش دیگری دست و پنجه نرم می کنند: نگهداری نامناسب و نبود یک مدل اقتصادی پایدار. ورزشگاه آزادی تهران، به عنوان یکی از مهم ترین مجموعه‌های ورزشی کشور، نمونه روشنی از پیچیدگی این مسأله است. هشدار درباره فرسودگی این مجموعه موضوع تازه‌ای نبود و آن قدر رها شد که کار آن امروز به یک بازسازی عظیم رسیده است؛ آن هم در شرایطی که در مقاطع مختلف، مدیران و کارشناسان نسبت به ضرورت تعمیر و بازسازی بخش‌های مختلف آن هشدار داده بودند. حتی در یکی از مقاطع، احمد مددی، مدیر وقت مجموعه ورزشی آزادی، در نامه نگاری‌ها و گزارش‌های فنی نسبت به وضعیت برخی بخش‌های مجموعه هشدار داده بود. اختلاف دیدگاه‌های مدیریتی درباره نحوه مواجهه با این هشدارها و تبعات احتمالی تعطیلی یا محدودیت استفاده از ورزشگاه نیز تصمیم گیری درباره آینده مجموعه را دشوار کرد.

این ماجرا یک واقعیت بزرگ تر را نمایان می کند؛

در ورزش ایران، مسأله اماکن ورزشی تنها کمبود اعتبار برای ساخت یا بازسازی نیست، بلکه نبود

چمن؛ ویتترین فراموش شده ورزشگاه‌ها

وقتی درباره کیفیت یک ورزشگاه حرف می زنیم، معمولاً ذهن مان به سمت سکو ها ، نور و ورزشگاه ، رختکن ها یا حتی امکانات رفاهی می رود، اما واقعیت این است که مهم ترین بخش یک استاد دوم فوتبال درست زیر پای بازیکنان قرار دارد؛ زمین چمن. ورزشگاهی با سازه‌ای مدرن و امکانات پرهزینه، اگر زمین مناسبی نداشته باشد، بخش مهمی از سرمایه گذاری انجام شده عملاً کارکرد خود را از دست می دهد.

زمین چمن برخلاف بسیاری از تجهیزات ورزشگاه، یک موجود زنده است و نمی توان با آن مثل یک سازه ثابت برخورد کرد. کیفیت آن نتیجه یک فرایند مداوم است؛ از انتخاب بذر مناسب گرفته هرز و رسیدگی روزانه. حتی بهترین چمن دنیا نیز اگر برای مدتی به حال خود رها شود، خیلی زود کیفیتش را از دست می دهد.

نگاه به گذشته نشان می دهد که در طراحی زمین های فوتبال نیز تغییرات مهمی اتفاق افتاده است. زمانی بارندگی می تواند استفاده از ظرفیت رها شده را به راحتی مختل کند، اما امروز طراحی اصولی

از یکدیگر جدا شده‌اند. تا زمانی که میان این چهار عنصر ارتباطی روشن و پایدار ایجاد نشود، ساخت ورزشگاه‌های جدید نیز لزوماً به معنای ایجاد زیرساخت ورزشی پایدار نخواهد بود. ورزشگاه زمانی می تواند به یک دارایی پایدار برای ورزش و جامعه تبدیل شود که پس از افتتاح برای ادامه حیات اقتصادی و فنی آن نیز همان اندازه که برای ساختش برنامه ریزی شده، برنامه وجود داشته باشد. نگهداری، مرحله‌ای فرعی پس از ساخت نیست؛ بخشی جدایی ناپذیر از چرخه عمر یک زیرساخت ورزشی است.

بلندمدت برای حفظ ارزش ملک. از سوی دیگر، نهاد مالک نیز اگر درآمد پایدار و مستقیم از مجموعه نداشته باشد، ممکن است نگهداری آن را به هزینه‌ای مستمر تبدیل شده به ردیف بودجه‌ای ببیند. البته خصوصی سازی به تنهایی نسخه جادویی این چالش نیست. انتقال مالکیت بدون ایجاد نظام نظارتی، استانداردهای ایمنی، قراردادهای روشن و الزام به سرمایه گذاری می تواند صرفاً شکل مسأله را تغییر دهد. آنچه اهمیت دارد، تعریف دقیق مسئولیت است؛ اینکه مشخص باشد چه نهادی مالک است، چه نهادی بهره‌بردار، چه کسی باید هزینه تعمیرات اساسی را پرداخت کند و منابع مالی نگهداری از کجا تأمین خواهد شد.

در نهایت، مشکل ورزش ایران فقط این نیست که چرا ورزشگاه جدید ساخته نمی شود؛ پرسش مهم تر این است که چرا ورزشگاه‌های ساخته شده ب موقع نگهداری نمی شوند. ساخت یک ورزشگاه ممکن است چند سال زمان برد و هزینه‌ای سنگین به کشور تحمیل کند، اما اگر برای ۲۰ یا ۳۰ سال آینده آن برنامه نگهداری، بهره‌برداری و درآمدزایی وجود نداشته باشد، سازه‌ای که روزی نماد توسعه بوده، به تدریج به یک هزینه بزرگ تبدیل خواهد شد.

ورزش ایران بیش از آنکه به پروژه‌های تازه برای بریدن روبان افتتاحیه نیاز داشته باشد، به تغییر نگاه خود به اماکن ورزشی نیاز دارد؛ نگاهی که ورزشگاه را نه یک ساختمان دولتی، بلکه یک دارایی ورزشی، اقتصادی و شهری بداند. تا زمانی که ساختن پایان پروژه تلقی شود و نگهداری به فردا موکول شود، فرسودگی نیز بخشی جدایی ناپذیر از سرنوشت بسیاری از ورزشگاه‌های ایران باقی خواهد ماند.

صندوق‌های اختصاصی نگهداری

ایجاد صندوق‌های مالی مشخص برای ورزشگاه، بخشی از منابع آن در محل درآمدهای بلیت فروشی و تبلیغات همان ورزشگاه و بخشی دیگر از بودجه عمومی تأمین شود، می تواند تضمین کند که منابع لازم برای نگهداری مستمر، مستقل از نوسانات بودجه‌ای سالانه نهادهای دولتی همواره دسترس است.

مدل‌های مشارکت عمومی - خصوصی

در مواردی که واگذاری کامل مالکیت به دلایل حقوقی یا اجرایی امکان پذیر نیست، مدل‌های مشارکت عمومی خصوصی می تواند راه حل مایه‌ای باشند. در این مدل، بخش خصوصی یا خود باشگاه، مسئولیت نگهداری و بهره‌برداری تجاری از ورزشگاه شامل فضاهای تجاری، تبلیغات و برگزاری رویدادهای غیرورزشی را بر عهده می گیرد و در ازای آن بخشی از درآمد به دست آمده را به نهاد مالک پرداخت می کند.

کاهش انگیزه هواداران

ورزشگاه‌ها تنها مکانی برای برگزاری مسابقات نیستند؛ بلکه فضایی اجتماعی برای گردهم آیی هواداران و تقویت هویت جمعی جامعه محلی محسوب می شوند. رهاشدگی و فرسودگی این فضاها، به تدریج تجربه حضور در ورزشگاه را برای خانواده‌ها و هواداران ناخوشایند می کند و می تواند به کاهش تدریجی فرهنگ حضور در ورزشگاه و در نتیجه کاهش سرمایه اجتماعی مرتبط با ورزش در جامعه منجر شود.

ساختن پایدار

ساختن پایدار، نه یک شعار، بلکه یک تعهد است. ورزشگاه‌ها تنها سازه‌های موقتی نیستند؛ آنها بخشی از میراث فرهنگی و اجتماعی یک شهر هستند. سرمایه گذاری در نگهداری و بهسازی آنها، سرمایه گذاری در آینده است.

نگاه بلندمدت

نگاه بلندمدت، به معنای دیدن فراتر از منافع کوتاه مدت است. ورزشگاه‌ها تنها سازه‌های موقتی نیستند؛ آنها بخشی از میراث فرهنگی و اجتماعی یک شهر هستند. سرمایه گذاری در نگهداری و بهسازی آنها، سرمایه گذاری در آینده است.

فرهنگ نگهداری

فرهنگ نگهداری، به معنای اعتقاد به اهمیت نگهداری و بهسازی است. ورزشگاه‌ها تنها سازه‌های موقتی نیستند؛ آنها بخشی از میراث فرهنگی و اجتماعی یک شهر هستند. سرمایه گذاری در نگهداری و بهسازی آنها، سرمایه گذاری در آینده است.

شفافیت مالی

شفافیت مالی، به معنای شفافیت در استفاده از منابع مالی است. ورزشگاه‌ها تنها سازه‌های موقتی نیستند؛ آنها بخشی از میراث فرهنگی و اجتماعی یک شهر هستند. سرمایه گذاری در نگهداری و بهسازی آنها، سرمایه گذاری در آینده است.

مشارکت مردمی

مشارکت مردمی، به معنای مشارکت مردم در نگهداری و بهسازی است. ورزشگاه‌ها تنها سازه‌های موقتی نیستند؛ آنها بخشی از میراث فرهنگی و اجتماعی یک شهر هستند. سرمایه گذاری در نگهداری و بهسازی آنها، سرمایه گذاری در آینده است.

آموزش و فرهنگ

آموزش و فرهنگ، به معنای استفاده از ورزشگاه برای آموزش و فرهنگ است. ورزشگاه‌ها تنها سازه‌های موقتی نیستند؛ آنها بخشی از میراث فرهنگی و اجتماعی یک شهر هستند. سرمایه گذاری در نگهداری و بهسازی آنها، سرمایه گذاری در آینده است.